

Константин Иванов

Чёмпёр синче чён вылять

«Чатаççё-ха чавашсем,
Вёснех ситмен-ха вёсем».

Чан та, нумай чатнă, нумай туснĕ чаваш халăхĕ. Вăхăт-вăхăт вăл та ытти халăхсемпе пĕрле вайлă шăв-шав сĕкленĕ, вёсне ситнисем унăн пĕрре мар пулнă. 1905—1907 сулсенчи революци вăхăтĕнче чаваш ёсхалăхĕ патша саманине хирёс хаяр кĕрешёве тухнă. Çав вăхăталла К. Иванов вунпиллĕке ситсе пынă. Çамрăк пулнă вăл, çапах халăхăн пĕрремĕш вут-суламлă революцине хастар хутшăннă. 1905 сұлхи ноябрĕн 6-мĕшĕнче, Чёмпёр хулинчи мёнпур çамрăксемпе пĕр каварлă пулса, кунти чаваш шкулĕнчи ачасем те хайсем вёсне ситнине кăтартаççё, вёрену ёсне демократизацилеме, шкул программисене анлăлатма тата шкулта вёрентекен тăмсайрах та усал учительсене ёсрен хăтарма ыйтса петици сыраççё. Çакан синчен К. Иванован сывăх тусё П. В. Пазухин, çаван чухнехи пăлхава активлă хутшăннă йёкёт, çап-ла каласа парать: «Раçсейре ирĕклĕхшĕн пыракан юхам анлăран та анлă сарăлса кайрĕ. Сёршыври мёнпур чухан халăх сёне пурнăçа антăлчĕ. Вёренекенсемпе рабочисем тёрлĕ сёрте, вăл шутра Чёмпёрте те, вёренме, ёслема пăрахма тытăнчĕ. Çав хыпар пирĕн пата хăвăрт пырса ситрĕ те питĕ пăлхатса ячĕ, вара пирĕн ашри тарăху, пуçлăхсене силленни сиеле тухмах тытăнчĕ. Çакă ремесла училищинче вёренекенсем занятисене суреме пăрахнă хыççан уйрамах палăрчĕ. Вёсене кура, пирĕн шкул ачисем те хайсен ыйтавёсене шкул пуçлăхсене сырса пама шухăш тытрĕ. Çавна пурнăçлама тесе хайсен ирĕкĕпех занятисене суреме пулчĕ. Аслисем каланине, укĕтленине хăлхана та чикмерĕс вёсем, хайсен ирĕкĕпе занятисене суреме пăрахни мёнпе пĕтесси синчен пĕрре те шутламарĕс, революционерсене ытларах итлерĕс, жусем пĕтём вайран пире пăлхава явăстарма тăрăшрĕс, хамăр ёсе забастовкăпа вёслесси патне ситересшĕн пулчĕ» (1906 сұлхи январĕн 18-мĕшĕнче И. Я. Яковлев патне янă сыруран). Çав вăхăтра К. Иванов Чёмпёрти

чаваш шукулён пёрремеш класёнче вёреннё. Асран-
тёнран сивёч ача, вёл халэх пълхавё мёнрен тапран-
нине питё лайэх ёнланнэ. Таван халэхён йывёр шэпи
ёна та хытэ шухашлаттарнэ; чаваш сыннине усэ тэ-
васшён, унён чунне кёрешу вучё хыптарасшён пулнэ
поэт.

Шкулти аслэ класс ачисен пълхавё чаваш поэтне
хэпартлантарса ярать. Вёсен харсёр ёсне тёррёнех
хутшёнмасан та, К. Иванов пётём чунёпе революци
майлэ саврэнать, пълхавсэ ачасен ушкёнёнчен туха
пёлмест. Вёл вэхэтра халэх хушшинче анлэ сарёлнэ
«Марсельеза», «Варшавянка», «Дубинушка», «Перво-
майский гимн», «Красное знамя», «По пыльной до-
роге...», «Солнце всходит и заходит...» юрёмс унён
чёрине хэватлэ революци кёвви пулса пырса кёрессё,
таван халэхён кёрешури паттёрлэхне тивёслё савё-
сем сырса хистессё. Вёл вырём халэхён «Дубинушка»
юррине пысэк хаваслэхпа кусарать, «Икё хёр», «Тэ-
лэх арём» тата «Тимёр тылэ» балладёсемпе «Нар-
спи» поэма ёсталама тытэнать. Пусмёра хирёс хёул-
лэ сэлёсакансене ырлать вёл савёпа, «чён чавашла
сёмахпа» чаваш сынни ёсне туптама, унён вутлэ чун-
не хавхалантарма тёррашать поэт. Таван халёха сёнё
юрэ, революци юрри кирлине те К. Иванов хэвёртах
ёнланса илет. Авалхи юрэ чаваш сыннине сёклемё
пултараймасса тують вёл. Унён «Чаваш марсельези-
не» сырас ёмёт суралать, савёнтах поэт хэйён маттур
шухашне пурнэслёма тытэнать. Чаваш халэхё рево-
люци юррисене мёнле кэмёлланине, вёсене епле хас-
тар туйёмпа юрланине поэт пёрре мар курнэ, хэй те
вёсене чунтан юратнэ. Тайёр Тимкки «Интернациона-
ла», «Варшавянкёна», «Хресчен марсельезине», «Ра-
бочисен марсельезине» чавашла кусарса таван халёх-
ра сарнине те пёлнех ёнтё К. Иванов. Чылай вэхэт,
1903—1905 сёлсенче, пёрле вёреннё, пёрле пурённэ
вёл Тайёр Тимккипе, унпа сывэх туслашнэ, унпа пёр
шухашлэ, пёр ёмётлэ пулнэ. Пёрре мар, «гемице те,
юнашар тёрсах, Тайёр Тимкинчен каярахпа Хусан
полицийё туртса илнё «Песни борьбы» («Кёрешу
юррисем») кёнекери юрёмсене уссён та хэватлэн юр-
ланэ. Поэта уйрёмах «Марсельеза» килёшнё.

«Марсельеза» Францире XVIII ёмёрти буржуалла
революцисен тапхёрёнче суралнэ, вёл халёха пур-
нэсри кивё йёркесемпе кёрешме хавхалантарнэ.

ХІХ ёмёр вёснелле «Марсельеза» вырăс революционерёсемшён те ҫывăх юрă пулса тăрать. Вёсем а̀на кăшт урăхлатаҫҫё, вырăс халăх кăмăлне ҫывăхрах тăваҫҫё. 1875 ҫултах П. Л. Лавров, унăн кёввипе усă курса, «Рабочисен марсельезине» хывать, унта тăван халăхне ҫакан пек сăмахсемпе хёрўлентерет: «Вставай, подымайся, рабочий народ! Вставай на врага, люд голодный! // Раздайся, клич мести народной. // Вперед! Вперед! Вперед! Вперед!»

1905 ҫулхи революци тёлне вырăс хресченёсен те хайсен юрри — «Хресчен марсельези» ҫуралать. Вăл юрăсене К. Иванов пите лайăх пёлне, вёсенчи сăмахпа, вёсенчи кёвёпе усă курса, хамър халăх юррине — «Чăваш марсельезине» ҫырма пуҫланă, ҫырна та. «Хресчен марсельезинчен» чăваш поэче пуҫламăш ҫаврана илнё, а̀на хайне майлă, чăваша а̀нланмалла, унăн кăмăлне тивёсмелле туса куҫарнă та икё пая уйăрнă. Хушса юрлама «Рабочисен марсельезинчи» ҫавра майлă савă хывнă. Акă вăл, хамър поэт тăван халăх ятне ҫырна юрă,— революци гимнё: «Хура халăха ирёке янă // Нарсан вунтăххăрмёш кунёнче, // Анчах ҫёр халăха пулаймарё,— // Ак сире улпутсен ырлăхё! // Вăранър, тапранър, чăваш ҫыннисем! // Тапран эс вăрҫма, выҫă халăх! // Халăх хай ҫиллине кăтăртър! // Малалла! Малалла! Малалла! // Хресченсем ҫёрсёр пит аптраҫҫё, // Улпутсем уншан пите хавас; // Пёр ҫёрсёр хресченсене тытаҫҫё // Йўн хака хай ёсне ёҫлеме. // Вăранър, тапранър, чăваш ҫыннисем! // Тапран эс вăрҫма, выҫă халăх! // Халăх хай ҫиллине кăтăртър! // Малалла! Малалла! Малалла!»

Ҫак юрра, «Чăваш марсельезине», «Интернационала», «Варшавянкăна» урамра та, улах ҫёрте те юрланашан, хуларин халăх митингёсене ҫўресе революционерсемпе ҫыханнăшан Тайър Тимккине часах, 1905 ҫулхи сентябрён 12-мёшёнче, Чёмпёрти чăваш шкулёнчен кăларса яраҫҫё, тепёр ик уйăхран 2-мёшпе 3-мёш классенчи ачасене ноябрён 26-мёшёнче петици ҫырнашан, шавлă митингсем ирттернёшён, тёрлё революциллё прокламацисем вуласа халăх хушшинче сарнăшан килёсене салатаҫҫё. К. Иванов та хайне шкултан кăларса ярасинчен а̀нсъртран кăна ҫайланса юлать: вăл революци юррисене чăвашла куҫарнинё никамах та пёлмен-мён-ха. 1907 ҫулхи февралён 3-мёшёнче К. Иванов хайён ҫывăх таватă юлташёпе,

никамран ыйтса тăмасăр, хула театрие каять. Унта мѐн пулса иртни паян кун та палла мар-ха. Анчах сакан хыссан К. Иванован икѐ юлташне — Иванов Миронпа (Етѐрне уездѐнчи Хучаш ачи) Фѐрулев Кон-стантина (Атрать уездѐнчи Нечасово ялѐнчи сѐмрѐк, унан револьвер пулна, вѐл ачасем сывѐракан пѐлѐм-ри тураша илсе пѐрахнѐ) школтан кѐларса янѐ, поэт вара «строгий выговорпа» хѐтѐлса юлна тата асѐр-хаттару илнѐ. Анчах К. Иванов кун хыссан та шѐпѐрт сѐремен-мѐн. 1907 сѐлхи январѐн 10-мѐшѐпе мартан 5-мѐшѐнче К. Иванов пѐтницисем сине алѐ пуснѐ, февралѐн 20-мѐшѐнче вара 1-мѐшпе 2-мѐш класра вѐрѐнекенсемпе, хулари ытти школ ачисемпе пѐр кѐмѐллѐ пулнине кѐтартса, уроксене кайман. К. Иванов класѐ хѐйне уйрѐмах «чѐрсѐр» тыткаланѐ. 2-мѐш класрисем вѐренме килѐшмесѐр кѐна тѐнѐ пулсан, кусем школ картишне тухса революци юррисене юрласа сѐренѐ, хытѐ шавланѐ, хытѐ кашкѐрашнѐ. Михайлов Кирилпа (чѐваш) Дерюгин Вениамин (вырѐс) школ сѐрчѐн чѐречинчен хѐрлѐ ялав кѐларса сакнѐ. Вѐсем ѐна сѐрт синех хѐпартса сакасшѐн пулна, анчах улѐхма май пулман пирки кѐна сакайман. Паллах, сакѐ Чѐваш школѐнче вѐрѐнекенсемшѐн ырапа вѐсленме пултарайман. И. Я. Яковлева вѐсен «ѐсѐ» хытах пѐшѐрхантарнѐ: революци хумѐ чакса пынѐ вѐхѐтра хѐйѐн школне, хѐрѐх сѐла хѐн сыхласа-упраса усранѐскерне, хупса хурасси ѐна пѐтѐ шиклентернѐ. 1906 сѐл пуслѐмѐшѐнче вѐл школа сѐлса хѐварнѐ-ха, 2-мѐш, 3-мѐш классене каялла тавѐрма пултарнѐ. Анчах халѐ ѐнтѐ вѐхѐчѐ йывѐртарах пулна: хура реакци тапраннѐ. И. Я. Яковлевѐн темлѐ пулсан та школ ачисен пѐлхавѐ сипчен Хусан вѐренѐ округѐн пуслѐхне илѐтерме лекет, май тупса, школ ачисене те тѐрре кѐларма тѐрѐшас пулать. «Февралѐн 19-мѐшѐнче, кашкине,— тесе пѐлтерет И. Я. Яковлев Хусана,— ман пата пуслѐмѐш икѐ класри дежурнѐйсем пычѐс те вѐсене юлташѐсем ырана, февралѐн 20-мѐшне, Патшалѐх Пухѐвне уснѐ куна, школа вѐренмесѐр уявлѐма ирѐк ыйтма яни сипчен пѐлтерчѐс. Эпѐ вѐсене апла тумѐ салтав сѐккине ѐнлантарса пѐтѐм, вара занятисем яланхи йѐркепех пулма кирлине хытарсах каларѐм. Анчах, сакна пѐхмасѐрах, тепѐр кунне икѐ кѐсѐн, 1-мѐшпе 2-мѐш, класс вѐренме килѐшмерѐ, вѐрентекенсем пырсан, класри ачасем хѐшѐ маларах, хѐшѐ вѐсен умѐнчех класран мѐнасланса

тухса кайнă. Ҷапла вара февралён 20-мёшёнче икё класра занятисем пулмарёс. Аслă класра вёренекенсем, Ҷаван пекех шул ҫумёнчи хёрачасен училищипе икё класлă прихут училищинчи ачасем, педагогсен курсёнче вёренекенсем въл кунхи пилёк сехетлё занятисем пётичченех хайсене лăпкă тытрёс.

Мана шаннă шулти икё класра вёренекенсен ҫарсăрлăхс ҫинчен Сире пашарханса пелтерсе, эпё тата Ҷакна хушса каласшан: ачасем хайсене Ҷапла тыткалани шул тулашёнчи революцилле агитацирен килнё, вёсене хуларан палхав шухайшлă прокламацисем ярса таян, революци ялавне килсе панă. Вёренекенсем ана шул ҫурчё ҫине хăпарса Ҷакма хатланчёс, Ҷавна тума май килменрен килкартине тухакан ҫуречерен каларса Ҷакрёс, ҫитменнине тата, революци юрисем юрларёс». Ҷапла, И. Я. Яковлев пётём айнапа шул тулашёнчи, хулари «йёркесёрлехсене» тавакансем ҫине ярасшан, «февралён 20-мёшёнче шулти икё класс вёренме килёшменни Чёмпёр хулинчи мёнпур шул ачисен пёр каварлă палхавёнчен килнё» тесе турре тухасшан. Анчах самана хайённех тавать— Чёмпёр ҫинче чён выляма тытанать. К. Ивановпа унан класри пётём юлташёсем шултан тухса ўкеҫсё, тёрлё ҫёре саланса каяҫсё. Шултан киле кайма панă хут вёсемшен «кашкар билечех» пулса тарать: «Ку хута катартакана Чёмпёрти ҫаваш шулёнчен каларса янă».— тенё-мён унта.

И. Я. Яковлев Российари пролетариатан пёрремёш революцийён чан пелтерёшне анлансах кайман, Ҷаваш шулёнче вёренекенсене политика тулашёнче таратса хаварма тарашнă, вёсен 1905—1907 ҫулсенчи вырас революцийё ҫуратнă палхавне «Сармантей» халапри: ҫуйахупа танлаштарнă, Ҷамрак арăва «ассар» ёсрен парса хаварма тарашнă. Таван халаха ҫутта каларас ёсе пётём чунёпе параннă И. Я. Яковлевшан хай уснă шултан ыра ячё, унан пулас кунё-сулём тенрен те хаклă шутланнă. Ҷакă ана Ҷаваш шулёнчи ачасене ўкёте кёртме, революци ёсне шухайсарран хутшанма чарса тама хистенё те.

К. Ивановсен класне сыхласа хавараймасан та, И. Я. Яковлев Чёмпёрти ҫаваш шулне пётерсе ларлма памасть, въл хайён «ҫаваш халахне наци енспе ҫёклес ёсне» (Ленин) малаллах тавать. Ҷав чаплă ёсе революци тапхарёнче палхава хутшаннă ачасене

те татӑшах явӑҫтарса пырать, вӑл вёсен ҫулне пёрре те пӑлме шутламасть. Уйрамах К. Ивановшӑн нумай ыра ёҫ тавать вӑл.

1905—1907 ҫулсенчи революци вӑхӑтёнчи шӑв-шав иртнӑ-иртменех, хура реакци алхаснине пӑхмасӑр, И. Я. Яковлев К. Иванова Чӑмпӑр школне каялла тавӑрат, укҫасӑр-мӑнсӑр тӑрантарса усрать, ҫенӑрен вӑренӑе явӑҫтарса ярать. Ҫыртарать, куҫарттарать, ўкерттерет. К. Иванов ҫӑн-ҫӑн генилле талант иккенне курасть вӑл, татӑшах пулӑшса тарать: унри поэт хӑлхемне вӑйлатса пырать, ҫаваш культурине ҫӑклес ёҫе кулет, вёҫемех ыра сӑмахпа хавхалантарать. Кӑске вӑхӑтрах К. Иванов М. Лермонтовӑн «Иван ёмпӑпе ҫамрақ сыхлавҫа тата сатур Қалашник хуҫа ҫинчеп хуна юррипе» ҫылай сӑввисене (Н. Васильев-Шупуҫҫыннипе пӑрле) кӑнекепе кӑларать, «Нарспи» поэмине, «Тимӑр тылӑ», «Тӑлӑх арӑм», «Икӑ хӑр» балладисене пичете хатӑрлеме тытанать. «Пирӑн школга хамӑрӑн поэт тупӑнчӑ,— тесе ҫырат Е. А. Яковлева, И. Я. Яковлев мӑшӑрӑ, 1908 ҫулхи январӑн 26-мӑшӑнче Мускава таванӑ патне янӑ ҫырура,— мӑнле поэтха тата! — теҫҫӑ. Пӑлтӑр школтан кӑларса янӑ пӑрремӑш класри ача вӑл, Константин Иванов ятлӑскер, хӑех — художник та. Ана школтах хӑварнӑ, мӑншӑн тесен унӑн ниҫта вӑренме кӑме те май пулман. Картинӑсем лайӑх ўкернӑрен ӑна пураӑна кӑтес панӑ, тӑлевсӑрех вӑрентме тытанӑ. Ҫавӑ ёнтӑ поэт. Пӑррехинче Иван Яковлевич ачасем ҫывӑрмалли пӑлӑме пырса кӑнӑ. Ҫав ача, темскер вуласа лараканскер, Иван Яковлевич кӑнине сисмен, курсан — хӑраса ўкнӑ, япалине пытарнӑ, анчах кайран кӑтартнӑ. Ҫаваш легендисем пулнӑ-мӑн вӑл, тап-таса ҫаваш ҫӑлхипе ҫыртнӑ... Ҫав тери илемлӑ те килӑшӑллӑ, ӑста рифмӑласа ҫыртнӑ имӑш, ашшӑ (И. Я. Яковлев.— Н. И.) тӑленсе хытсах кайнӑ, сӑввисене пичетлеме шутлать».

Ахӑрсамана, М. Горький каларӑш, ыраҫ историнчи усалран усал вунӑ ҫул (1907—1917) пуҫланнӑ вӑхӑт, К. И. Иванова ирӑклӑн ҫырма хытах ҫармантарать. Вӑл ытларах куҫарусемпе ларать, ўкерчӑксем тавать, 1908 ҫулхи октябрӑн 28-мӑшӑ тӑлне, И. Я. Яковлева халалласа, «Хальхи самана» сӑвӑ ҫеҫ ҫырат. Ҫав ҫул К. Иванов тӑрӑшсах халӑх учительне тухма хатӑрленет, ҫенӑ ҫул умӑн Чӑмпӑр кӑпӑрнин пуҫлӑхӑ

патне сыру ярать, хайне «политика енёпе шанчакля» пулнине катартакан хут пама ыйтать. Н. Васильев-Шупуцсыннипе иккешё тарашацсё вёсем сав хута илме. Тепёр позчё К. Иванов пек «палхавсах» пулна, математика учительне тухас ёметпе пуранна. Чёмпёр синче чён выляни саканта та хыта сисенет: кёпёрне пуслыхё йапър-япърах тыттарса ямасть «палхавсаем» ыйтна хута, санать, тёпчет, шырать. 1909 сулхи мартан 20-мёшёнче тин, икё-вицё уйахран, «Епху кёпёрнинчи Белебей уездне кёрекен Слакпуц ял сыннине, Константин Васильевич Иванова, икё класла училишён учителё ятне илме экзамен тыттарма» ун енчен чармав суккине сырса пёлтерет. Сакан хыцсан К. Иванов, тепёр уйах экзаменсене хатёрленсе, Чёмпёрти гимнази директорё патне каять, ыйту хучё хаварать. Сакя 1909 сулхи февралён 19-мёшёнче, Чёмпёр шукулёнчи ачасен иккёмёш палхавё хыцсан шапах икё султан, пулна. Экзаменсем тытма пыма чёнессё кётсе, поэт тата икё уйах ирттерет, апрелён 8-мёшёнче тин аран-аранах экзаменсем тытма каять. «Юр айёнчи сын» калав тарых вырас чёлхипе изложени сырса «пиллёк» палла илет, историпе, географипе, арифметикапа (сырса) тата вырас чёлхипе (каласа) экзаменсем анасла тытать, вырас чёлхипе ирттермелли урокан конспектне меллён сырса парать. Анчах хайне учитель ятне панине катартакан хута темён вайат илеймен пирки К. Иванов Н. Ф. Беляева перле сёр вицсе суреме Сызрань енне каять, унта Коптеевка ялёнче выртса-тарса пуранать. Каштах укса тавать, вара 1909 сулхи июнён 30-мёшёнче, вицё тенкё укса чиксе, учитель ятне тивёсённине катартакан хута ыйтса, Чёмпёрти гимназиё сыру сырать. Июлён 10-мёшёнче тинех ана кётнё хута ярса парацсё:

СВИДЕТЕЛЬСТВО

№ 763

Предъявитель сего крестьянин Константин Васильевич Иванов на основании Высочайше утвержденных 22 апреля 1868 г., 13 декабря 1884 г. и 11 декабря 1895 г., мнений Государственного Совета о специальных испытаниях по министерству народного просвещения, подвергшись полному испытанию в педагогическом совете Симбирской гимназии и выдер-

жав оное удóвлетворительно, удостоен звания учителя начальных училищ с правом преподавать в 2-классных сельских училищах министерства народного просвещения.

В удостоверение чего дано, Иванову, это свидетельство за надлежащим подписанием и с приложением печати Симбирской гимназии 1909 г. Июля 10 дня. Гор. Симбирск.

Директор Симбирской гимназии Б. НЕКРАСОВ.

Çапла чăваш поэчĕн халăх учителĕ пулас ёмĕчĕ пурнăçланать.

К. Иванов тусĕ Н. Ф. Беляев «ят янă» çын пулнă, пăлхава хутшăнса «айăпа» кĕнисен шутĕнче тăнă. Вăл К. Ивановпа сывăхланасси ахальтенех килмен-тĕр. Вĕсем «упа шăтăкĕнче» çу ирттересĕ, ял çыннисен йывăр пурнăсне хайсен куçепе кураçĕ. Çакă ёнгĕ поэта унчченех акă мĕн калаттарнă: «Эй, самана, самана! // Мĕн кăтартăн малалла? // Хальхи кунсем капла-ха, // Килес кунсем мĕнле-ши?»

К. Иванова хайне те «килес кунсем» уçамлă курăнмасĕ — яла кайса учителĕте ёслĕчĕ вăл — вырăн памаçĕ. Каялла Чĕмпĕре кайĕчĕ — сырма та, ўкерме те чăрмалă унта. 1910 çулхи кĕрчченех поэт тăван ялĕнче пулат, сĕресĕ тăвать, ашшĕ-амăшĕпе пĕрле çурт-йĕр лартса тăрмашать. Анчах... хайне учитель ёсне яраси курăнмасть-ха унăн. Вăл каллех И. Я. Яковлева тилмĕрме тытăнать, Чĕмпĕрех таврăнасшăн вăл: çаканта-çке-ха халĕ чăвашан тĕп хули, культура вучахĕ, аслă чăваш шкулĕ. Октябрĕн 1-мĕшĕнче К. Иванов Чĕмпĕре çитет те каллех, учителĕте ёслес шанçака сұхатсах темелле, куçару ёсне кўлĕнет. Йывăр самана чулĕ пусарсах хурать поэта. Пĕтĕм сĕршыв тамăкри пек курăнса тăрать апа. И. Я. Яковлев чунтан пулăшĕчĕ, — Чăваш шкулĕнче пушă вырăн сук-ха халлĕхе, тата «пăлхавçă» ят та, К. Иванов сумне 1905—1907 çулсенче сыпçаннăскер, унăн аллине сұхса тăрать: хура кунсем иртсе каймасăр К. Иванова ёсе вырнаçтарасси пирки сăмах хускатма пĕртте сăмăл мар.

1911 çулхи август уйăхĕ, кĕçех сĕнĕ вĕренў çулĕ пуçланмалла. Чăваш шкулĕнче чистописани, рисовани, черчени вĕрентекен В. И. Иванов Мускава кайма тапранать. Тинех И. Я. Яковлев К. Иванова учителе

лартма ӀӀрӀшса пӀхма пултарӀ: ҫын ҫукран тата вӀ-
рену ҫулӀ ҫывхарса килнӀ пирки ҫав Ӏсе майлама,
тен, пысӀк чӀрмавах пулмӀ. Анчах халӀ те
И. Я. ЯковлевӀн чылай вӀй хума тивет — «кӀвак мун-
дирсем» сыхах-мӀн-ха, вӀсене ӀкӀте кӀртме ҫамӀлах
мар — хӀйсен Ӏсне «тӀплӀ» тума хӀнӀхнӀ вӀсем. Ав-
густӀн 11-мӀшӀнче И. Я. Яковлев шукулти географие
истори учительне В. Н. Никифорова, хӀйӀн вӀрӀнне
вӀхӀтлӀха юлнӀскере, ЧӀмпӀр кӀпӀрнин пуслӀхӀ пат-
не К. В. Иванова ЧӀваш шукулӀнчи икӀ класлӀ учи-
лищӀн учительне лартма Ӏйтса ҫыру ҫыртартат: пу-
ҫару хӀйӀнчен тухнинне питех пӀлтерешӀн пулман
вӀл. ПӀр кун иртет, иккӀ, виҫӀ, кӀпӀрне пуслӀхӀ ап-
ла та, капла та сӀмах каламасть. Ыран вӀрену ҫулӀ
пусланат тене кун И. Я. Яковлев чӀваш поэтне ни-
камран Ӏйтса тӀмасӀрах хӀйӀн шукулне Ӏсе илет. «Ҫуг-
Ӏҫ министерствине пӀхӀнса тӀракан халӀх училищи-
сен ӀчителӀ ятне илнӀ К. В. Иванова,— тесе тулли
савӀнӀспа ҫырат И. Я. Яковлев 1911 ҫулхи августӀн
31-мӀшӀнче.— Сире сентябрӀн 1-мӀшӀнчен пусласа
ЧӀмпӀрти учительсем хатӀрлекен чӀваш шукулӀ ҫумсн-
чи ХӀрачасен икӀ класлӀ прихут училищинче рисова-
ни, черчени тата чистописани ӀчителӀн вӀрӀнне вӀ-
хӀтлӀха илнинне пӀлтеретӀп. Ӏҫ укци ҫулталӀкне
240 тенкӀ». ҪакӀн хыҫҫӀн, сентябрӀн, 20-мӀшӀнче,
К. Иванов хутне кӀрсе, И. Я. Яковлев ЧӀмпӀр кӀпӀр-
нин пуслӀхӀ патне официаллӀ йӀркепе мар, сапла
ҫырса ярат: «Иванова эпӀ лайӀх пӀлетӀп,— 1910 ҫул-
хи октябрӀн 1-мӀшӀнченне вӀл ЧӀмпӀрти чӀваш шу-
кулӀнче пурӀнат, хӀйне йӀркеллӀ тытат, политика ен-
чен шанчӀклӀ. ҪавӀнпа та эпӀ СирӀnten, сентябрӀн
1-мӀшӀнче занятисем пусланнинне кура, Иванова вӀ-
хӀтлӀха Ӏсе илме ирӀк пама ӀйтатӀп. Ун ҫинчен кала-
кан киллӀ хутсем килсе ҫитиччен Ӏна эпӀ хамах сӀ-
наса тӀнӀ пулаттӀм»,— тет. Хальхинче кӀпӀрне
пуслӀхӀ хӀвӀртах (сентябрӀн 21-мӀшӀнче) ответлег,
К. Иванова Ӏсе илме чӀрмав тумаст, анчах поэт
ҫинчен «киллӀ хутсем» пухма хӀрсех пуҫанат. Ҫав
Ӏсе вӀ августӀн 17-мӀшӀнчех тытӀннӀ пулнӀ-ха. КӀ-
пӀрне пуҫӀн канцелярийӀнчен ҫав кун ЧӀмпӀр кӀпӀр-
нинчи жандармсен управленине хут яраҫҫӀ, К. В. Ива-
нов политика енчен мӀнле шанчӀклине пӀлтерме Ӏй-
таҫҫӀ. ҪавӀн евӀр хутах ЧӀмпӀр полицийӀ те илет.
ЧӀмпӀр кӀпӀрнинчи жандармсен управленийӀ август-

тӑн 24-мӑшӑнче хӑйӑн шухӑшне пӑлтерет; полици управленийӗ вара Епхӑ хулипе хут сӑуретсе илнӗ хысӑн кӑна К. В. Иванов ҫинчен тӑплӑ хурав тавать. «Константин Васильевич Иванов, Епхӑ кӑпӑрнинче кӑркен Белебей уездӑнчи Слакпуҫ ял хресченӗ,— тенӗ унта,— Чӑмпӑрти учительсем хатӑрлекен чӑваш школӑнче 1903 ҫулхи сентябрӑн 1-мӑшӑнчен тытӑнса 1907 ҫулхи март уйӑхӑнчен вӑренинӗ, ытти хӑрӑх ачапа пӑрле петици панӑшӑн ӑна школтан кӑларса янӑ. Вӑл, таван ялне тавранса, унта 1907 ҫулхи сентябрӑн 1-мӑшӑнчен пурӑннӑ. Чӑмпӑре каялла тавраннӑ хысӑн ӑна Чӑваш школӑнче куҫаруҫӑ ӗҫне хушнӑ. Шкулта пурӑнса, икӗ класлӑ школ учителӑн ятне илме экзаменсене хатӑрленне, вӑсене 1909 ҫулхи апрель уйӑхӑнче тытнӑ. Экзаменсем хысӑн, 1909 ҫулхи апрель уйӑхӑнче, таван ялне тавраннӑ, унта 1910 ҫулхи октябрӑнчен пурӑннӑ, ашшӑне ялхуҫалӑх ӗҫӑнче пулӑшнӑ. 1910 ҫулхи октябрӑнчен пуҫласа паянхи кунчен чӑваш школӑн куҫаруҫинче тӑратӑ.

Чӑмпӑре юлашки хут пурӑнма куҫнӑранпа Иванов хӑйне йӑркеллӗ тытатӑ, судпа айӑпланмасть, унчен те айӑпланман, йӑркере тухса хӑтланмасть, лайӑхах пурӑнатӑ.

Школтан кӑларса янӑ ачасем хӑйсен петицинче Чӑваш школӑнче ӗҫлекен пӑр преподавателе ӗҫрен кӑларса яма ыйтса ҫырнӑ...»

Епхӑ кӑпӑрне пуҫлӑхӗ те вӑрттӑн хутпа К. Иванов ҫинчен ыра ҫырса янӑ. «Константин Васильевич Иванов,— тет вӑл,— Епхӑ кӑпӑрнинче пурӑннӑ вӑхӑтра— малтан 1907 ҫулхи мартан пуҫласа сентябрӑн 1-мӑшӑнчен, кайран 1909 ҫулхи апрельтен пуҫласа 1910 ҫулхи октябр уйӑхӑнчен — хӑйне нимле усал енӑе те кӑтартман, политикӑна ҫывӑх ӗҫсемпе айӑпланман».

Ҫапла Чӑмпӑр «кӑпӑрне хуҫи» тинех К. В. Иванов ҫинчен «кирлине» пӑлсе ҫитет,— вӑл 1909 ҫулхи ҫу кунӑсене Н. Ф. Беляева пӑрле Сызрань таврашӑнче сӑуренисемсӑр пуҫне,— вара Чӑмпӑрти чӑваш школӑн инспекторне икӗ-виҫӗ ҫамахпа «К. В. Иванова, унчен вӑхӑтлӑха учитель ӗҫне илнӑскере, службана яланлӑхах ырнаҫтарас енӑе манран чӑрмав ҫук»,— тесе 1911 ҫулхи ноябрӑн 5-мӑшӑнче, малтанхи хута янӑранпа таватӑ уйӑха яхӑн иртсен, ирӑксӑрттерехӑн пӑлтерет. Ҫапах та К. В. Ивановӑн ӗҫӗ каплах татӑлса пӑтмест. И. Я. Яковлев Чӑмпӑр кӑпӑрне пуҫлӑхӑн

хутне илнѣ хысһан аранах Хусан вѣрену округне поэта еҫе ырнастарас ыйтава таратать, хайн аллинчи мѣнпур хутсене унта ярса парать. Ҫыравѣнче К. Иванова вӑл ырапа еҫе хаклать: «...эпѣ Иванова лайӑх пѣлетѣп, мѣншѣн тесен вӑл ѣлѣкрех мана шанна школ-та вѣреннѣ. Вӑл — сапайла, еҫчен, тѣне ѣненекен ҫын, хитре ҫырать тата ўкерет», — тесех мухтать. 1911 ҫулхи ноябрѣн 28-мѣшѣнче Хусан вѣрену округнчен К. В. Иванова еҫе илес ыйту татакля вѣҫленни ҫинчен ҫырса пѣлтересѣ.

Ҫапла асаплӑн К. В. Иванов учителие тухать, И. Я. Яковлевпа алла-алла тытанса, «хай шухашне хаварса», халах еҫне тума тытанать, 1915 ҫулхи март уйӑхѣнче чирлесе ҫѣре кѣричченех ҫак еҫрен таталмасть. Чѣмпѣр ҫинче чѣн ылянинчен хӑраса тамасть вӑл, чапла ыраншӑн ҫунмасть, чѣрине шӑнтса чѣрѣ вилене тухма памасть хайне чӑваш халах поэчѣ.

Реализм хӑвачѣ

К. В. Ивановӑн «Нарспи» поэминчи идеяпа форма пѣрлѣхѣ

К. В. Ивановӑн «Нарспи» поэмине асансан, тӑрех Октябрьти социализмла асла революцичченхи чӑваш литератури мѣнле ҫулпа аталанса пыни тата вӑл епле шая ҫекленни ҫинчен самах пусланать. И. Я. Яковлевӑн «Сармантейпе» М. Ф. Федоровӑн «Арҫури» балладинчен тытансах пирѣн ѣлѣкхи литература таван халах пурнаҫе тачӑ ҫыхӑнура пулни куранать. Пурнаҫ чӑнлахеҫе форма илемлѣхѣ (композицие сюжетӑн ҫирѣп тытамѣ, санарсен типлахе, чѣлхе витемлѣхѣ) тѣлѣше вара «Нарспи» поэма ҫав вӑхӑтри мѣнпур произведенисенчен те ҫӑлрех тарать. Ҫавӑнпа ѣнтѣ вӑл чӑваш поэзинче палла ыран йышӑнчѣ, тѣнче литературинчи чапла поэмӑсен шутне кѣчѣ. «Нарспи» поэма ыраҫла темиҫе хут пичетленчѣ, ӑна акӑлчанла, французла, немѣҫле, пӑлхарла, венгрла вулаҫсѣ. «Нарспи», — тенѣчѣ ыраҫ совет поэчѣ А. Твардовский, — вӑйла та хай евѣрлѣ произведени, унта халах поэзийѣн пуянлахеҫе ыра еткерѣ куранать. Поэма мул тѣнчине хирѣҫ, революцичченхи чӑваш ялѣнчи тѣтѣмлѣхпе тѣшмѣшлѣхе хирѣҫ кѣрешме чѣнет, саманан пысӑк ыйтавѣсене хускатать». Латви халах поэчѣ Ян Судрабкалн, чӑваш поэчѣн кѣске те

йывър пурнăçеҫе паллашса, унăн поэмине вуланă хыç-
 çан ҫапла каланă: «Киве элчел Константин Иванова
 ытла та хессе-пессе панă-мён пурăнмалăх ҫулне. Ан-
 чах поэт халăхра ҫён шухăш хускатма ёлкёрнё. Унăн
 «Нарспи» поэми ҫёрене илёртет, чуна уҫса, ҫёкесе
 ярать». Хамаран палла поэсем те Қ. Иванов поэми-
 не питё пысака хурса хакларёҫ. Вăл, ҫаваш халăх
 поэчё Петёр Хусанкай каларăш, хайён ҫан-ҫан халăх-
 лăхёпе, ҫамал вуланăвёпе, пысак туйам ҫуратакан
 хăвачёпе, композици ҫирёплёхёпе, пейзаж илемёпе,
 ҫанарсен хитрелёхёпе тата курăмлăхёпе, вёсен харак-
 тер уҫамлăхёпе, социалла пурнăҫран тухса тăракан
 трагедилё сюжет ҫивёчлёхёпе, ҫаванпа пёрлех таван
 халăх пурнăҫне, унăн ҫамалне питё ҫапайлан та шай-
 лан ҫанласа катартас асталăхёпе тыткана илет. «Нар-
 спи» поэмăн тёнче поэзийёнчи палла вырăнне хакла-
 са, тата ҫакна та калаттамар: Қ. Иванов хай вăхă-
 тёнчи ҫаваш пурнăҫне, унăн ёҫне-хёлне, йăли-йёркине
 питё аван пёлнё, ҫавсене истори енчен тёрёс пăхса
 хаклама пултарнă. Мул хуҫисен тёнчи мёнле тытăн-
 са тăнине, ҫынсем хушшинчи ҫыхăну-тытăҫусем мён-
 рен килнине витёр курса тăнă вăл. Хальхи самана—
 мёнпе палла вăл? Кам хуҫа унта, кам — тамakra?
 Хальхи саманана халăх мёнле курать, мёнле шухăш,
 мёнле туйам палхатать а́на? Ҫаксем пётёмпех «Нар-
 спи» поэмăра тёрре тăраҫҫё, унăн идейине уҫса па-
 раҫҫё. «Кёҫке ёнтё куҫёсем // Уҫалаҫҫё ҫавашсен. //
 Кёҫке курма пуҫларёҫ, // Тёнче кура пуҫларёҫ»,—
 тесе ҫырать Қ. Иванов «Хальхи самана» савăра. Поэ-
 тан ҫак палла саввинчи шухăшсем «Нарспи» поэмăра
 тарăнрах та курăмлăрах аталанаҫҫё, ҫаваш ялён
 пурнăҫёнчи ыра та усал енсене ҫынсен тёрлё харак-
 терёсенче палартса тăраҫҫё. «Ҫатаҫҫе-ха ҫавашсем, //
 Вёҫнех ҫитмен-ха вёсем. // Ёҫкё-ҫикё тунă чух, //
 Ёҫе-ҫисе ларнă чух // Юррисене юрлаҫҫё, // Куҫсу-
 лёпе кулаҫҫё. // Ҫаваш! сана ун чухне, // Чуна ҫёк-
 леннё чухне, // Мён пит асна килет-ши? // Мён пит
 чунна хёсет-ши? // Саванăҫ-и, куҫсуль-и // Сан куҫун-
 та куҫ тулли?»

Куна та Қ. Иванов «Хальхи саманарах» калать.
 «Нарспи» поэмăра вара йывър пурнăҫа ҫатса пурна-
 кан, «вёҫнех ҫитмен» ҫаваша мён пит асне килнине,
 мён пит чунне хёснине Силпи ялёнчи халăхпа Нарспи
 тата Сетнер ҫанарёсемпе катартса парать. Ҫакантан

тухса тәрәть те «Нарспи» поэмән историзмё, унән реализм хәвачё.

«Нарспие» чәваш литература тәпчевёпе критики, сәмахран, М. Я. Сироткин, Н. С. Павлов, В. А. Долгов, В. Я. Канюков тата ытти тәпчевёсем, тивёслипе хакларёс, унән пуян соержанийёпе илемлөх форми не пёрлөхлөн тишкерсе кәтартрёс. «К. Иванов пултарула хё чән-чән пурнәспа сирёп сыхәннә,— терё М. Я. Сироткин.— Вәл сьрнә мөнпур пысак каләплә произведенисем халәх пурнәсне сәнлацсё, поэт пурәннә вәхәтри социаллә, типлә конфликтсене кәтартса парассё». Тәпчевсё сакна та паләртнәччё: «К. Иванов пултарула хне тәпчекенсем хушшинче, калас пулать, темице сул каялла кәна, вәл сьрнисем, вәл шутра «Нарспи» поэма та, поэтән хәйән вәхәчөпе сыхәнман, унта чәваш халәхән тахәш ёмёрти патриархаллә пурнәсё сәнланса юлнә тесе сине тәрсах витерчёс, вёсем поэт хәй саманинчи сын пулнине курмарёс».

Шел, К. Иванов произведенийёсене, унән «Икё хёр», «Тимёр тылә» тата «Тәләх арәм» балладисемпе «Шуйттан чури» трагедине, «Нарспи» поэмине, поэт пурәннә вәхәтран уйәрса хаккласси халё те сисёнкелет-ха. Пёрисем сәв произведенисен реализм вәйне чакарма пәхассё, вёсенче романтизм вәтёмне шырассё. Төприсем «Нарспи» поэмәрах, акә, «самана паллисене» тупаймасәр хәшкәлацсё, әна унчөнхи ёмёрсенчи төрлө юхәмсен төкөрөнче курассё. «Нарспи» поэмәра,— тет Г. Я. Хлебников,— истори аталанавё, общество пурнәсөнчи шәв-шав пачах та сисёмест темелле. Поэт сём авалләха сәнланән туйәнать». Төпөр сёрте вәлах: «Поэмәра власть сыннисем, сөнё тён сарәлни, наци интеллигенцийён ёсё-хелё, урәхла каласан, халәхән историри пурнәсөн паллисем, курәнмассё»,— тесе хууса хурать. Г. Я. Хлебников шучөпе, К. Иванов поэминче критикәлла реализма кәна курни төрөсөх мар, унта критикәлла реализмпа Возрождени тапхәрөнчи реализм хәйне майлән сыхәнса тәрассё. Е. В. Владимиров, К. Ивановән «Нарспи» поэмине реализмла произведенисен ретөйчөх курса та, әна «пёр-пёр историлле тапхәрпа сыхәнтарма йывәр» тесе ёнентересшён. Сакә мөнрен килни паллә. Нумайәшё, уйрәмах «Нарспи» поэмәра «самана паллисене» тупайманнисем, К. Иванов сьрнисем илемлө

литература произведенийёсем пулнине асра тытмаççё, вёсенче «самана палли» тёрлё япалара: çаван чухнехи çутçанталăк сәнёнче, хулапа ял, кил-çурт, урамкарташ сăпатёнче, çипуспа апат-çимёç тёсёсенче, халăх йăли-йёркисенче, уйрăмах çынсен характерёсенче палърса юлма пултарнине çителёклё шута илмеççё е пачах манаççё. «Самана паллисем» чёлхере те чылай тупăнаççё. «Нарспи» поэма чёлхинче, сăмахран, çав паллăсем куçкёретех тухса тăраççё. Акă вулатпър: «Силпи ялĕ — пуян ял, // Ларать вăрман айёнче. // Кантур пекех сурчёсем // Ват йăмрадем айёнче. // Ялĕ тавра укăлча, // Çенĕ çатан укăлча, // Кив капанлă анкарти, // Тёрлĕ çимёçлĕ пахча. // Аслă урам тăршшĕпе // Хăма витнĕ сурчёсем, // Урам икĕ айккипе // Ем-ешĕлех сачёсем. // Çуртсем тавра килкарти // Чул хўме пек çавăрнă. // Сарă хапха килсерен // Чён-тёрленĕ тăрăллă. // Силпи ялĕ — аслă ял, // Хула тейĕн инçетрен. // Ахър, кунти чăвашсен // Мулĕ пур-тăр çав вёсен».

Кунта кашни сăвă йёрки тенĕ пек «самана паллилĕ». «Кантур» сăмах чăваш чёлхине XVIII ёмёрте сёç кёме пултарнă. I Петёр патша çак ёмёр пуçламăшёнче тёрлĕ реформăсем кăларать, урăх патшалăхсемпе çине-çине вăрçă вăрçса, халăха йывăр пусмăра кёртсе ўкерег, унран çенерен çенĕ налук пуçтарать. Чăваш пек халăхсенчен нумайăшĕ патшалăх аллине кёрсе патша çыннисене пăханса пурăнма тытăнать. Вёсене сĕнĕ хуласемпе крепоçсем, тинёс порчёмемпе сар хўтĕлĕхёсене тунă сёре хутшăнтарасçё. Çаван чухне ёятĕ чăваш тăрăхёнче кантур сурчёмем лартаççё. XVIII ёмёр вёсёнче чăваш сынни удел хресченёсен шутне кёрет. Çапла чăваш чёлхине «кантур» сăмах ёмёрлĕхех вырнаçать. «Урам тăршшĕпе» тата «урам икĕ айккипе» сăмах тытăмёсем чăваш чёлхине XIX ёмёрĕн 70-мĕш çулёсенчен пуçласа кёнĕ пулĕ тетпёр. Чăваш ялёсенче çак вăхăтчен хальхи евёр икĕ ретлĕ урамсем пачах та пулман, тăван-пётен ытларах хайён тĕп килĕ тавра вырнаçнă, ушкăн-ушкăн пурăннă. «Ялĕ тавра укăлча», «кив капанлă анкарти», «тёрлĕ çимёçлĕ пахча» тăвасси те, килсерен «чён-тёрленĕ тăрăллă сарă хапха» лартасси те çав вăхăтранах пуçланса кайнă-тăр. «Хулапа» «мул» сăмахсем чăваш чёлхине хайсен сĕнĕ пёлтерёшёмемпе кени вара тўрремёнех пирён таврара, чăваш хушшинче, капита-

лизм аталанма тытанныпе ҫыханны. Вăхăт паллине «Нарспи» поэмăри тата ытти нумай сăмахсенче курма пулать. «Сѣрме пуян», «Пѣтѣм ялта пѣр пуян», «Укҫапала эрехех ҫынна аҫран каларать», «Икѣ пуян пѣрлешсен, шеп те пулѣ туй! — теҫсѣ», «Анчах асту: Михетер хѣрне памасть ҫукалла», «Хайсен пуянлăхѣпе Пăрăнаҫсѣ ҫук ҫынран», — ҫаксем пурте поэмăри еҫсем класс кѣрешевѣ уйрамах хѣрсе ҫитнѣ вăхăтра, тѣрѣсрех каласан, капитализм саманинче пулса иртнине астутараҫсѣ. Пѣр-икѣ сăмах К. Иванов поэминчи чăваш килѣ-сурчѣ ҫинчен каламалла: вѣсем те — «самана паллисем», унти еҫсем хăш вăхăтра пулнине кăтартаканскерсем. Михетере илер акă: «Унăн сурчѣ хула пек, // Кѣрсен, витѣр тухма ҫук. // Карташ тулли япала // Купаланса ыртаҫсѣ, // Кѣлет тулли тыррисем // Тăкăнас пек тăраҫсѣ. // Урхамах пек лашисем // Утă-сѣлѣ ҫиеҫсѣ, // Унăн ыльăх-чѣрлѣхсем // Пичѣке пек ҫўреҫсѣ. Тури касри ҫак кил-сурт // Аякранах курăнать...» Пўртре унăн «икѣ пысăк кăмака». Килкартинчех — авалхи хура пўрт. Кун пек хура пўртсем чăваш тăрăхенче ѳлѣкрен пулнă. Вѣсене шалти вучахпа йшăтнă, тѣтѣм тѣнѣ витѣр тулалла йăсарланса тухса тăнă. Шурă та пысăк кăмакаллă суртсем, тѣтѣме мърьерен калараканнисем, XIX ѳмѣрте те чăваш ялѣсенче питѣ сахал пулнă. Н. В. Никольский тѣпчесе пелнѣ тăрăх, унашкал кăмакасем тăвасси чăваш ялѣсенче иртнѣ ѳмѣрѣн варринче кăна тапраннă, ѳмѣр вѣселле вара халăх хушшинче анлах сарăлса кайнă. Сăмахран, хальхи Етѣрне районѣнчи Шăмат тăрăхенче 1840 ҫулта шурă кăмакаллă суртсем 7% шутланнă, 1903 ҫулта вѣсен шучѣ 53% ҫитнѣ. «Нарспи» поэмăри чăваш ялѣнче, паллах, Михетерпе Тăхтамансем ҫеҫ «хула пек» пысăк кил-сурт ҫавărма пултарнă. Сетнер йышши чухăнсен «пѣчѣкҫеҫсѣ хура пўртсенчех» пурăнма тивнѣ. К. Иванов Силпи ялѣнчи суртсем ҫинчен каланă чухне вѣсѣмех кунта саксем пуррине асанать. Тѣслѣхрен, «Пѣчѣкҫеҫсѣ хура пўрт, // Шурă старик с а к ҫинче», // «Ларать карчăк с а к ҫинче // Урлă-пирлѣ тайăлса». Ҫавăнпа пѣрлех Силпипе Хушăлка чăвашѣсем суртра сѣтел лартнине те тăтăшах куратпăr. «Туйне туса Тăхтаман // Ларать сѣтел хушшинче. Тѣрлѣ апат айѣнче // Ҫăка сѣтел авăнать»; «Сетнер пѣчѣк пўртѣнче // Вѣсем иккѣш лараҫсѣ. // Лутра сѣтел хушшинче // Каҫхи апат тăваҫсѣ. //

Сетнер ватӑ амӑшӗ // Турӑх тупрӗ кӑршӗрен, // Ҙӑ-
кар-тавар кӑларса // Хучӗ сӗтел ӑшӗнчен».

«Сак» — авалхи тӗрӗк сӑмахӗ (с е к ӱ — выртса тӑ-
ма тӑмран-темрен тунӑ Ҙӱллӗ вырӑн). «Нарспи» поэ-
мӑра саксене пӑрт йӗри-тавра лартса тухӑнӑ (ӗлӗк-
авал сак тӗпелте кӑна пулнӑ). Ҙапла, Ҙакӑ та Ҙенӗ
вӑхӑт палли шутланать. «Сӗтел» — вырӑс сӑмахӗ. Сӗ-
телпе чӑваш хӑш вӑхӑтран пуҗласа усӑ курма тытӑн-
ни пирки иккӗллӗ шухӑш пулма пултараяс Ҙук-тӑр:
вырӑссенни пек аслӑ та пысӑк Ҙуртсем лартма пуҗ-
ланӑ тапхӑрта тин сӗтел пурнӑҗра усӑ куракан япа-
ла пулса тӑнӑ. Кӗлет пирки те Ҙавнах каламалла. Кӗ-
летсене малтан пуян Михетерсемпе Тӑхтамансем кӑна
лартма пултарнӑ: ниҗта чикме Ҙук мулне-пурлӑхне
вӗсен унтӑ питӗрсе сыхласа упрама тивнӗ-Ҙке. Япа-
лана питӗрсе усрас йӑла чӑвашӑн авал пулман, теҗҗӗ.
Ҙуклӑхпа пуянлӑх самани, уйрӑмах капитализм тӗн-
чи, Ҙуратнӑ ӑнӑ. «Ваттисене асӑнчӗҗ // Авалхисен
йӗркипе. // Унтан туя пуҗлама // Кӗчӗҗ шу р ӑ к ӗ-
л е т е», // «Тӑхтаманпа Нарспи // Хӗве хупрӗҗ к ӗ-
л е т е. // Аслӑ җынсем ус ӑ п а х // Питӗрчӗҗ т у й
к ӗ л е т н е». Михетерпе Тӑхтаман кӗлечӗсем куем.
Ҙапла каллех «кӗлет» сӑмах К. Ивановшӑн, унӑн
поэмишӗн «самана палли» пулса тӑрать. Ҙавӑн евӗр
«самана палли» шутне Нарспипе Сетнере епле пытар-
ни җинчен каланине те кӗртмелле: «Ача чипер Сетнер
те // Выртать юман т у п ӑ к р а...» // «Атте-анне ирӗ-
кӗ // Ҙирӗ сарӑ хӗр пуҗне. // Выртрӗ хӗсӗк т у п ӑ-
к а, // Ячӗ юлчӗ ял җине.

Ҙынна тупӑкпа пытарасси чӑвашра җенӗ тӗне куҗ-
нӑ хыҗҗӑн анчах пуҗланнӑ (куна «Нарспире» җенӗ
тӗн сарӑлни кураґнасть текенсене пӗлтерме калат-
пӑр). Кун пек вырӑнсем, тӗрлӗ пайрӑм урлӑ в ӑ х ӑ-
та, с а м а н а н а кӑтартнисем «Нарспи» поэмӑра
тата нумай тупӑнаҗҗӗ. Вӗсем К. Ивановӑн поэзири
ӑсталӑхне, вӑл хӑйӗн шухӑшне тӗрлӗ ӑслайсемпе усӑ
курса усса пама тӑрашнине куҗ умне питӗ кураґмлӑ
кӑларса тӑратаҗҗӗ.

К. Иванов хӑйӗн поэминчи ӗҗсем мӗнле вӑхӑтра,
мӗнле саманара пулнине кӑтартма, җапла унӑн со-
держанине (идеинне) витӗмлӗрех тума урахларах
мелсемпе те анлӑ усӑ курать. Михетер камне кӑтарг-
са, поэт вӑл тарҗӑ-тӗрҗӗ тытнине сӑмах майӑн тенӗ
пек каласа хӑварать («Ҙичӗ тарҗи-тӗрҗине // Эрех

парса үсертнӗ»). Поэмăри ёсsem чăваш сӗрӗнче капитализм малтанхи утӑмsem тунӑ вӑхӑтра пулса иртни-не ытларах Тӑхтаман сӑнарӗпе палӑртать. Тӑхтаман— Михетер пекех сӗрме пуян, унӑн тарсӑ таврашӗ ге чылаях-тӑр, анчах вӑл, «сӑмрӑк капитализм» сынни, хура ёсрен хӑпса сӗтеймен, сухапущӗ тытма именмен хытӑ чăваш: «Ирех хырӑм тӑрантса // Қайрӗ хире Тӑхтаман». Тӑрӗ пилӗксен йышне кӗрсе сӗтеймен мӗн-ха Тӑхтаман. Михетер те сӑплах: вӑл та, тарсӑ тытнӑ сӗртех, апла-капла хура ёсе пӑрахмасть: «Сиплет тулта Михетер // Туй кӗмине пӗчченех. // Ёслет ватӑ пу-сӗпе, // Пурттипеле каскалать. // Савнӑ хӗршӗн тӑ-рӑшса, // Пичӗ тӑрӑх тар юхать».

Историрен паллӑ: Михетерсемпе Тӑхтамансем чă-ваш тӑрӑхӗнче питӗ сахал пулнӑ, XX ёмӗр пусламӑ-шӗнче сӗс вӗсем вӑй илсе хуҗалапма тытӑннӑ. Силпи-не Хушӑлқара та вӗсем пӗрер кӑна, мӗнпур халӑха, мӗскӗнрех те хӑравсӑрах сӗр сыннине, хӑратса-сӑрат-са пурӑнасӗ. Сӗрме пуян — ялта хуҗа, ыттисем ун сӑмахӗнчен иртме аң хӑйчӑр. Сӑпларах пулнӑ та Қ. Иванов вӑхӑтӗнчи чăваш ялӗ. (Тӗслӗх — поэт сӗ-ралса үснӗ Слакпуҗ ялӗ: кунта та Қ. Иванов ашшӗ пуян Ваҗинкка пеккисем сукпа пӗрех.)

«Нарспи» поэмăри самана сӑнне Силпи халӑхӗ хӑйне епле тытқаланинче аван курапӑр. Ял халӑхӗ ытларах хӑйӗн «килти пурнӑсӗпе» пурӑнать. Поэт каларӑш, унӑн «ёмӗр иртнӗ ёс сынче, ёс иртессӗн — ёскӗре».

Чăвашсен паллӑ этнографӗ Г. Т. Тимофеев хӑйӗн «Тӑхӑрт-ял» ёсӗнче,— ӑна Қ. Иванов питӗ тимлӗ ву-ласа тухнӑ, унта каланисемпе поэма сюжетӗнче анлӑ усӑ курнӑ,— чăваш сынни ёсре епле сӗренисем сын-чен акӑ мӗнле сырса кӑтартать: «Чăваш ёсрен-мӗнтен татӑлнине те пӗлмелле мар: нимӗскер праснике-мӗн-не хисеплемесӗр... нимӗскер кунне-мӗнне астумасӑр ёслет. Мӗнле ёс тупать, епле лайӑх вӑхӑт килет, сав-на курса ёслет. Чăваш сынни ёсленӗ сӗрте савӑнать...» Қ. Иванов сӑкӑнта сӑнласа панӑ чăваш характерне ялан асра тытнӑ, хӑйӗн поэминче савна питӗ ӑста тата витӗмлӗ ўкерсе хӑварнӑ. Сӑмах май каласан, поэт Нарспи ята та ахальтен мар суйласа илнӗ-мӗн. Вӑл ят поэма тӑхӑмӗпе питӗ меллӗ, кунта сӑнланӑ чăваш хӗрӗн «сӑмрӑк та сӗмсе чунне» тивӗслӗ. Нарспи ят «нараста» сӑмахран пулнӑ, вӑл «таса чун», «сӑмрӑк

сын» тенине пёлтерет; перс чёлхинче «нарс» — «ўснё-ўсмен (хёр)», «пишнё-пишмен (сырла)». Ҷапла, «Нарспи» «нарс» сáмах сүмне «пи» (пике) хушáнса пулна, «самрáк хёр», «таса чун», «сапáр сын» тенине пёлтерет.

«Вáхáчепе ёсёпёр, вáхáчепе ёслёпёр», — теҗсё Силпи чáвашёсем. Вáхáта пёлсе пурáнна чáваш сынни. Куртáмáр: вáл áна пурнáс тыткáчи вырáнне хурса шутланá. Пушá вáхáтра ёсесси-тáвасси унáн сёне саманара пусланнá, эрех-сáра нихáш вáхáтринчен ытларах хушаланнá тапхáрта йáлана кёме тытáннá. Укса тёнчи суратнá усал йáла сáвá. К. Иванов сáк тёнчене кураймасть, áна тарáхса сивлет. Чáнне калас-тáк, поэт малтанлатсах поэмáра тёп идея мёнле пулассине сáпла каласа хурать: «Сáкá сүтá тёнчере вáйли сук та этемрен: шывсем сáнче, сёр сáнче хуса пулса вáл тáрать. Анчах вáйлá этем те хáй тёнчине пáханать. Уксапала эрехех сынна áсран кáларать».

Эрех áшне путнá сынсем вёсем — «шуйттан чури-сем». Савáнпа Михетерсене хирёс тáма, вёсем умне тáрсá сáрлёп сáмах калама хáват тупаймассё те вёсем, мёскён этемсем, хáравсá чунсем. Сáплах Силпи ял сынни те: «Сáмах нумáй ял сáнче // Семсё чёлхе вёсёнче. // Тёрёсси те пур-тáр сáв // Ялти сáмах хушшинче. // Силпире те этемсем // Нарспи, Тáхтаман теҗсё. // Вёсем тастан Тáхтаман // Хаяррине пёлеҗсё. // Михетертен шикленсе, // Вáртáн сёрте сáмахсем...»

Анчах пурнáс хáйён сүлёпех малалла шáвать. Михетерпе Тáхтамансен усал тёнчине курайманнисем те тупáнассё. Сахал-ха вёсем, самана сине тáрá куспа пáхакансем. Вёсем вёснех сáтнё ёнтё, хáйсен этем тивёсне сыхласа, нимён умёнче хáраса-чарáнса тáрас марла вёсем. «Савáнáс сук ку тёнчен», «Сáпла-тáр сáв самани», — сáкна аванах áнланнá кусем. Пётём халáхран уйрáм тáрассё Нарспипе Сетнер. Мул тёнчи хáйён усалáхне мён тери вáйлáрах кáтартать, савáн чухлё икё хёрў чунáн кивё йёркесене хирёс кёрешес, сáпла майпа сынсен кусне усас хастарлáхё ўссе пырять. Хура халáх, ёссынни чунёпе вёсем еннеллех туртáнать, «урлá-пирлё каласать», вёсне-хёрне тухасшáн вáл. Апла пулсан та... «чáтáссё-ха чáвашсем, вёснех сáтмен-ха вёсем». Сáкáнтан тухса тáрать те Нарспипе Сетнерён пурнáсри асапё, вёсен трагедиллё шáпи.

К. Иванов саманана сáнанá чухне сёс мар, чáва-

шан «килти пурнаҫне» ўкерчөклесе кәтартнә чухне те реализм ҫуләнчен пәрәнмасть. Чавашан кулленхи пурнаҫе, унан терлө йәли-йерки (туйе, каләмө, вайи-кулли, ташши-юрри тата ытти те) хайен пөтөм телен-термөш илемөсемпе илөртсе тәрәть, таван халәхан хайне кәна тивөслө әс-чун пуянләхне уҫса пама пу-ләшәть.

«Нарспири» өҫсем нумая тәсәлмәҫсө: пуш уйәхөн вөҫөнчен тытәнса сурла уйәхөнче пөтсе пыраҫсө, сур ҫулталәк тейөпөр сүракипе кәраки хушши, өҫсийө. Ҷак хушәрах пөт чаваш пурнаҫне нумай енлен тата таран санлама-ўкерме пите лайәх әслайсем тупәть. Чаваш тәнчи илемө — хөвел хытә хөртнөрең шура юртан тасалса пыракан түсемпе сәртсем, путәксемпе варсемпе ҫөмөрөлсе көрлекен юханшывсем, әшә кунсем ҫитнөрен ыяхәран вәранса өшөл тумтир тәхәнакан вәрмансем, терлө-терлө чечексен ыра шәршине сарса илемөпе мухтанса ыртакан ҫөсенхирсем — ҫаксем пурте уйән куҫөнчен каймаҫсө. Пөтөм тәнче пөт чөрини юрран пырса көрет, унра савәк туйәм суратәть: «Ҷәтмах пекех туйәнәть // Силпи чаваш яленче, // Вәхәт иртни сисөнмест // Савәнәслә кунсенче. // Кайәк юрри, сын сасси // Ян-ян ярать таврана, // Суркуннехи хавас юрә // Килсе көрет хәлхана... // Пурәнәҫсем, ах, аван // Аслә Силпи яленче».

Ҷапах та савәнәслә кунсем сахал-мөн чаваш яленче, кунта та мул тәнчин усалләхө витөрех курәнса тәрәть. Ҷакә уйрәмах Нарспи шәпинче пәләрәть.

Нарспи... Нар пек хитре вәл, кайәк чунлә ҫөпөс хөр: «Пичө-куҫө пит хүхөм, // Хирти сарә чечек пек. // Икө куҫө хуп-хура, // Икө хура шәрҫа пек. // Явәнәс-ҫө хысалта // Ҷивөт вөсө кәтрисем. // Утса-утса пынә чух // Шәнкәртатәть тенкисем. // Куҫөсемпе пәхнә чух // Каччән чөри ҫөкленет. // Ҷүхе тути кулнә чух // Каччән чунө ҫөмселет. // Хирти сарә чечеке / Әшә куҫпа кам пәхмө? // Ун пек лайәх хитре хөре // Мөнле каччә юратмө?»

Сәнөпе ҫөҫ мар, чунөпе те, өҫөпе те илемлө Нарспи. «Ирех тәрәть, тумланәть, // Нарспи өҫө тытәнәть: // Е пурҫән ҫип илет те // Юрла-юрла терө тәвәть; // Е ҫөлемө ларәть те, // Ҷөвви шәрҫа пек пулатәть, // Сөс хүреллө хурҫә йытә // Пөр көрет те пөр тухәть; // Е пир төртмө ларәть те // Вылтантарәть әсине; // Е хултәрчә тытәть те // Ҷипне тиет ҫөррине; //

Е сак җинчи кушакё // Питне җәва пуҗласан, // Апат хатёр хәнашән // Алли-ури җәмәлран...»

Нарспие Сетнер пёр-пёрне чунтаң юратаҗсё. Җак юрату вёсене кивё йёркесене хирёҗ тәма хистет. «Пёр-тен-пёрех пуҗам пур, // Вёри юнлә чёрем пур, // Ур-хамах пек утәм пур, // Вёсенчен те хакләрах, // Чунәм савни, эсё пур. // Анчах сана та паян // Туртса илен тәшман пур, // Вәл тәшмана пётерме // Икё вәйлә алләм пур, // Анчах, әна пётерсен, // Унтаң усал тёнче пур»,— тет Сетнер.

Чән та, усал җынна тёп тума нимех те мар-тәр, анчах тёнче усалне — укҗа тёнчине парәннә самана тытәмне аркатма пёчченсё җын пултараймё. Нарспие Сетнер җакна пёлессё-и, пёлмессё-и, вёсне җитнипе, Михетерпе Тәхтаманран, усал тёнче хуҗисенчен хәйсен таса юратәвён тивлечёпе хәтәлмах тәрәшаҗсё.

Чән-чән юрату темёнле усала та җёнтерме пултарасса шанать поэт. Уншән җакә паллә: тан мар обществәра, «шуйттан чурисен» тёнчинче, ирёклё юрату пулаяс җук, кунта әна укҗа вәйёпе усә курса таптаса тәкма ялаң хатёр тәраҗсё. «Юрату,— тенё В. И. Ленин,— таса туйәм, унра этемён ыра чунё курәнса тәрать. Вәл кәна җынсене телей кўме пултарасть. Анчах укҗа тёнчинче юратәва та хёсёрлессё». Шәпах җакна куратпәр та эфир «Нарспи» поэмәра. Савнә сынё хәйне җаласса Нарспи пёрре те шанма пәрахмасть, юлашкинчен вара, тўсёмё пётнипе, тамәкри пурнәҗран хәтәлса тухать. Ашшё-амәшё әна тепёр хут «ыра» тума пәхать. Анчах вёсен хәратса-йәпатса каланә сәмахёсем текех Нарспие витереймессё. Вәл халё пачах урәх, ирёҗ пурнәҗ илемне туйса курнә җын ёнтё, ашшё-амәшине тўррине калать, пуҗё пётсен те, тепре тёнче кулли пулма шутламасть. «Саншән җав пур ырләх // Мён пурё те укҗара...» // «Пуянләхра анчах мар. // Ыр курасси — җыннинче...» — җилёллён питлет Нарспи мула җёҗ шанакан, уншән чунне пама хатёр ашшёне. Нарспи тёрёс пурнәҗшән, этем чунён ирёкёшён. Вәл ашшёне каланә сәмахёсем унән хәватне кәтартаҗсё, этем укҗа тёнчи тамәкёнчен хәпса тухасса шантәраҗсё...

Нарспие Сетнер вилессё, самана чулё айне пулаҗсё. Җапах та вёсем җутә тёнче хәйсене мён пўррине туйса-курса юлаҗсё: тёнче усалләхне хирёҗ тәрса.

чѣрисенчи юрату каварне сунме памащѣ. К. Иванов, вѣсен пурнѣселе телейсѣр шапине реализмла искусствво хавачѣпе тѣрѣс сѣнласа катартса, таван халѣха цутѣ пуласлѣха чѣннѣ, цынсен чѣринче таса ѣмѣтпе ыра туйамсем цуратнѣ, вѣсен кѣрешури хѣюлѣхне цѣкленѣ. Пурнѣсра укца пуспулса тарасси вѣрама пымасине шаннѣ поэт. Цав пысак шанѣса «Нарспи» поэмѣри кашни сѣмахпа, кашни сѣнарпа, кашни ѣспе чѣн-чѣн художник таланчѣпе тѣрре каларма тарашнѣ.

Поэтѣн ѣмѣтри еткерѣ

Вунсакар цулти К. Иванов М. Лермонтовѣн «Иван ѣмплѣе цамрак сыхлавцѣ тата сатур Калашник хуца цинчен хунѣ юррине», «Парѣс», «Пирѣшти», «Хумсемпе цынсем», «Чул ту», «Тусен таррисем», «Тѣрме цынни» сѣввисене куцарнѣ, хѣйѣн «Икѣ хѣр», «Тимѣр тылѣ» тата «Тѣлѣх араѣм» балладипе «Нарспи» поэмине цырсѣ пѣтернѣ. Вѣсем пурте чѣн-чѣн сѣмах ѣсти аллинчен тухнѣ япаласем, Октябрьѣти социализмлѣ аслѣ революциченхи чѣваш поэзине чап кѣрсе таракан шедеврсем. Вѣсем К. Ивановѣн генилле талантне, чѣваш чѣлхин пуянлѣхне, унти сѣнарлѣх мелѣсен хѣй евѣрлѣ ѣслайѣсене куцкѣрет каларса таратащѣ. Чѣваш поэчѣн сѣва ѣсѣнчи пултарулѣхѣ шыв танѣ лек тапса тѣни цинчен калашцѣ вѣсем, икѣ-вицѣ цул таршшѣнче, 1906—1908 цулсем хушшинче, цырнаскерсем. «...Эсѣ пысак поэт»,— тет К. В. Иванова хѣйѣн пѣтѣм ѣмѣрне чѣваш халѣхне цутта каларас ѣсре ирттернѣ цын, И. Я. Яковлев. Цак сѣмахсем — хамѣран чаплѣ поэта, унѣн таван поэзири чыслѣ ѣсне тѣрѣс ѣнланса никаман малтан каланѣ сѣмахсем.

К. В. Иванов чѣрине поэзи хѣлхемѣ хѣцан пырсативнине татаклѣ калама йывѣр: унѣн нумай хуцѣсем цухалнѣ, хѣшпѣрисем цунса кѣйнѣ, алсѣывѣсем цѣтелсе пѣтнѣ.

К. В. Иванов ачаран хитре япаласем тума ѣста пулнѣ. Хѣй валли хѣй илем тѣнчи тума тарашнѣ вѣл. «Кѣстенттин сѣмрак цухнех питѣ йѣваш ачаччѣ,— аса илнѣ поэт амѣше Е. В. Николаева.— Урамра ачасемпе вылясах цѣреместчѣ. Картишѣнче ларатчѣ те тѣмран ѣнесем, лашасем, сурѣхсем туса аташатчѣ. Ытти ачасем те пуцтарѣнатчѣ ун патне, вѣл вѣсене те тѣм-

ран вылямалли япаласем тума вѣрентетчѣ». Кунпа пѣрлех поэт ача чухнех сѣмах-юмѣха та ѣша илсе юлнѣ. Унѣн асламѣшѣ каласма питѣ ѣста пулнѣ. Сывлѣхлѣ, сирѣп карчѣк мѣнукѣ патне час-часах пырса сѣуренѣ. «Тем те аставатчѣ, пире тем сѣнчен те каласа кѣтартатчѣ»,— тесе сѣрать ун сѣнчен К. Иванова. Амѣшѣ те савнах калаты: «Иѣвашне кура, Кѣстенттине пурте: асламѣшѣ те, кукашшѣсем те — питѣ юрататчѣс. Асламѣшѣ, эфир уйрѣлса тухсан, ѣна пѣрехмай хѣй патне илсе каятчѣ... Кукашшѣсем те ѣна килмессерен хѣйсем патне илсе каятчѣс. Кукамѣшѣ ѣна халапсем те кала-кала кѣтартнѣ пулас. Тата кукамѣшѣсемпе юнашарах Максѣм пичче текен вѣрѣсѣ пурѣнатчѣ. Уссе сѣтсен, Чѣмпѣрте вѣренме тытѣннѣ, Кѣстенттин савѣн патне сѣуресе хѣйне кирлѣ тѣрлѣ япаласем сѣра-сѣра илетчѣ».

Сѣпла, К. Иванов пѣчѣкренах асамлѣ пурнѣсѣ туртѣннѣ, пулни-иртни сѣнчен ваттисем каласа кѣтартни, халапсем ярса тѣлѣнтерни унѣн ѣсне-пусне хѣвѣрт аталанма пулѣшнѣ, чѣринче ѣшѣ та ырѣ туйѣмсем сѣуратнѣ. Усерехпе вѣл хѣйѣнче те асамсѣ хѣвачѣ пурине сисме тытѣннѣ. Сѣакѣнтан пусланнѣ та унѣн илемлѣ сѣрулѣхри патвар ѣсѣ. Асламѣшѣе кукамѣшѣ каласа панисене асра тытсах пулѣ К. В. Иванов тѣван ѣру пурнѣсѣе сѣхѣннѣ произведенисем сѣрма шутланѣ, сав вѣхѣтрах ѣна халѣх юмахѣсенчи сѣнарсем те хѣтѣ пѣлхатса тѣнѣ.

Чѣваш халѣх поэчѣ Яков Ухсай К. Ивановѣн алысѣравѣсене тѣпченѣ май сѣпла сѣрать: «Константин Иванов сав сѣулхине (1906 сѣул.— Н. И.) Слакпус епле пусланса кѣйни, аслашшѣ енчи йѣх та, асламѣш енчи йѣх та епле тымарланса пыни сѣнчен Пушкинѣн «Арап Петра Великого», Аксаковѣн «Семейная хроника» произведенийсѣм пек кѣнеке сѣрма ѣмѣт тытнѣ...» Сѣакѣ чѣнах та тѣрѣс иккенне чѣлай япалара курма пулать. Ватѣ сѣнсем астуса каласа панѣ тѣрахах, Слакпус ялѣнче темле кивѣ хутсем, кунти халѣха сѣр касса пани сѣнчен сѣрнѣскерсем, упранны. К. Иванов, савсемпе паллашса, хѣйсен йѣхѣ-тѣпѣ епле аталанса пынине тѣпчесе пѣлме тѣрѣшнѣ. Вѣл унѣн тѣп тымарне шыранѣ. Ивановсен йѣхне пусарса ярканѣ Кашкѣр ятлѣ сѣн пулнѣ. Вѣл Пушкирт сѣрне Атѣл тѣрѣхѣнчен XVIII ѣмѣрсенчех тѣне кѣмен ытти чѣвашсемпе пѣрле кусса пынѣ, вѣсемпе пѣрле 1757 сѣул-

та Пелепей хулине тума пушланă. 1781 султа хайсене унтан хаваласа кайларнă хыççан Слак шывё хёрне килсе ырнашнă. Слакпуç яленчи Партта несёлне йышлантарма тытннă. К. Иванов кун пирки акă мён калать: «Манан тўрё асаттесем саксем: Кашкартан Кашкар Иванё (кунан арăмне Партта тенё те.—Н. И.), Кашкар Иванёнчен — Симун, Симунтан Микулай писёр, Микулай писёртен Вафинька пуян, Вафинькаран — эпё, Кёштук». Парттан пётём ратне вал сапла-рах ўкерсе хунă:

П а р т т а				
	I			
Ванюшке	Стаппан	Симун	Нёрчке	Хветуг
I	I	I	I	I
Никандр	Кавёрле	Микулай	Якунне	Тимка
	I	I		I
	Кёркури	Вафинька		Клавди
		I		
		К ё ш т у к		

Партта упашкин, Кашкар Иванён, ватляхё анăç-лă пулман-мён: Ванюшке ятлă ывăлё таркана тухнă пирки ашшён салтака кайма тивнё, вал вара унтан каялла гавранайман. Ытларах асламашё каласа панă тарăх пулас, К. Иванов хайён тепри несёлесене питё тейлё сырса катартать, вёсем мёнлерех камал-лă пулнине усса парать. «Пирён ратне ашшё Кашкар пулнă. Вал тёне кёмен чаваш. Унан икё ывал юлни паллă: пёри Иванё, тепри Кашкар Куçми. Иванин йахёнчен юлнисене «Партта ачипчи» теççё, Куçминине — «Куçма ачипчи».

Кашкар хай астан килнине те пит аванах пёлекен суку. Ваттисем Пелепейрен, ыраçсем килсе тулсан, саланнă теççё. Елёк пирён ял ыранёнче вярман анчах пулнă, унта кашкарсем пит нумай сўренё. Пирён асатте те хамар ял телти вярмана килсе ларнă та кашкар тытса пураннă. Саванпа ана Кашкар тенё, теççё.

Кашкар хай мёнле вилни те паллă мар. Ун ывалё Куçминчен юлнă йах. Парттасем пекех нумай, усал, смил мар. Мёншён вал апла? Кашкар Иванён арăм Партта пулнă. Партта пек хастар арăм ялта пулман. Пётём яла вал хай аллинче тытнă. Пурте ун умёнче

чѣтресе тѣнѣ. Хуть кама та кастарас'тесен кастарнѣ,
кастармасан илсе кѣрсе ѣстерет-ѣтерет те кѣларать
те ярать...

Ѣапла пулнѣ пирѣн Пѣртта асанне. Халь те пул-
сан Пѣртта ачи-пѣчисем вѣйѣа тухсан парѣн-парѣн
сикнѣ чух: «Пѣртта патне пѣртлаттарса, Ванюшке
патне вашлаттарса, Симун патне сиктерсе»,— тесе
такмакласа сикеѢѢ».

Ѣаксене, Пѣртта йѣхѣ Ѣинчен кѣскен каласа Ѣыр-
нисене, К. Ивановѣн хѣйсен несѣлѣ Ѣинчен Ѣырма па-
лѣртса хунѣ кѣнекен пуѢламѣш сыпѣкѣсем вырѣнне
хума пулать, мѣншѣн тесен вѣсем пурте унѣн хучѣсем
хушшинчи тѣрлѣ плансемпе тачѣ Ѣыхѣнса тѣраѢѢ.
Акѣ, сѣмахран, вѣл хѣйѣн пѣчѣк тетрадѣнче, кѣсьере
чиксе Ѣўреме тунинче, Ѣапла Ѣырса хуни тупѣнать:

«Тетрадь № 1.

1. Умѣнхи сѣмах.

I.

2. Михетер.
3. КѣѢтентин.
4. *

II.

5. Кашкѣр.
6. Иван.
7. Пѣртта-карчѣк.
8. Пѣртта ачипчисем».

Тепѣр Ѣѣрте К. Иванов «Умѣнхи сѣмахра» мѣн ка-
лассине тата кѣнекере епле саманана сѣнлассине те
Ѣырса хѣварнѣ. Ун шуѢѣпе, умѣнхи сѣмах Ѣак ѣйту-
сене уѢса памалла пулнѣ:

- «1. Мѣн пѣлес килет кашни Ѣыннѣн?
2. Мѣншѣн пурте пѣлеймеѢѢ?
3. Епле эпѣ Ѣак кѣнекене Ѣыртѣм?»

«Пѣртта-карчѣк» пѣйра кѣнекен тѣп шухѣшне уѢ-
са памалла пулнѣ-тѣр, ѣна К. Иванов Ѣапларах пла-
па Ѣырма пѣхнѣ:

- «1. Пелепей хули (Ѣѣр вѣтѣр Ѣул ѣлѣк).
2. Карчѣк. ПурѣнѣѢ.
3. Пѣкача. Пуп.

* Ѣакѣнта К. Иванов асламѣшѣ ѣнчи йѣха кѣтартма шутла-
нѣ пулмалла.

4. Слак җинче. Вәрәм Ухтерен.
5. Вырәсsem. Ванюшке.
6. Епхӯре мён пулни, мён курни.
7. Килте. Пурәнәҗ.
8. Халь.

Тетрадей (3 л.) 8».

Җак тетрадьсенче мён калассине К. Иванов кёскеп җырса хунисенче куртәмәр ёнтё. Вәл шутланә тәрәх, унән кёнекинче Пәртта чәваш йәхё пёр ёмёр тәршшё ытла сәнланмалла пулнә. Вырәс халәх историнчи нумай пәллә ёҗсене чәваш халәх пурнәҗёпе җыхән-тарса кәтартма шутланә-мён вәл. Пелепей хули,— каларәмәр, әна чәвашsem XVIII ёмёрён пёрремёш җур пайё вёҗнелле тума тытәннә,— Епхӯри ёҗсем, кунги вырәсsemпе чәваш җыннисем тәванлә-туслә хутшәнса пурәнни, Пәкача пәлхавё, тён пусмәрё, ял пурнәҗёпе йәли-йёрки, поэт пурәннә вәхәт — җакsem пурте К. Ивановән ёмётри кёнекинче пәллә вырән йышәнса тәнә. Җәпла, К. Иванов историлле-социалла роман е повесть җырса шухәшпа пурәнни куҗкёрет. Кун пирки Я. Ухсай питё тёрёс калать. «Җёр җул ёлөк» тенинчен,— тет вәл,— Ивановән пётём шухәшё пуҗланса каять. 1775 җул Емельян Пугачев (поэт хай кёнекин планёсене 1906—1907 җулсенче тунә, җав вәхәталла шәпах XVIII ёмёрти хресчен вәрҗи пулнәранпа җёр вәтәр җулsem җитсе пынә.—Н. И.) хайён хәюллә җыннисемпе Пушкәрт җёрне пырса кёнё, унта асап куракан пётём халәха — вырәссене, пушкәртсене, тутарсене, чәвашсене тата ыттисене те патшапа тёрлө харам пырсене хирёҗ тәрәтнә. Қонстантин Иванов аллинче архив материалёsem те, Пелепейри ёҗсем җинчен тёлчесе каласа паракан кёнекесем те пулман, вәл әруран әрәва куҗса пыракан сәмахсене итленё, вёссене җырса пынә. «Пәкача. Пуп» ят парса, вәл ятарласа пёр сыпәк җырма шутланә. Чәвашsem җёнё җёре куҗса килнё чухне вёсене миссионерsem йёрленё, Христос тёнёпе пёрле вёсем җәтма җук пысәк пусмәр илсе җитернё, тене кёменнисене темле майпа та хыр-җә-марҗә тўлеттернё. Сәмахран, ун пеккисене тене кёнисемпе пёрле пёр җәлтан шыв та йстарман. Пелепейри чәвашsem вёчө тулса җитнипе йывәҗ чиркёве җунтарса янә, пупsem ун вырәнне кирлөчрен җёнё чиркў ларттарнә. Пәлханаканsem вара әна вут тёртме

пултарайман, турашёсене пурпёр сырмана кайса ываһна. Ҙак ёссем «Пәкача саманинче» пулса иртнө. Ахальтен мар ёнтө Константин Иванов 1906 җулта Емельян Пугачева аса илнө, хресченсем патшапа унан түри-шарине хирёҗ җёкленнине вәл хавхаланса мухтанә». Чән та, К. Иванов «Пәкача самани» җинчен, вәл чәваш хушшинче пулса кәрешү вутне хыптарса җүрени җинчен ялан шухәшланә. Ҙакна вәл «Төрөҗе хөр» үкерчөк җине «Пугачев» тата «Воспитанник Константин Васильевич Пугачев» тесе эрешлесе җырнинче куратпәр. К. Иванова җамрәк чухне җывәх пөлнө тата унпа пөрле Чөмпөрти чәваш шукулөнче вөрөннө Г. И. Ильин каласа панисем те җавнах кәтартаҗҗө. «Ҙывәрас умөн эфир, икө класри ачасем,час-часах пөр-пөринпе пустарәнса каласна,— аса илнө вәл.— Авал Чөмпөрти чәваш шукулө ыранөнче Степан Разин патша җарөпе җапәҗни җинчен тата ытти төрлө историллө хыпарсем җинчен эпө чи малтан хамәрән общежитинчи каласусенче илтнө. Пөрре К. В. Иванов пире Пугачев җинчен каласа пачө. Пугачев, хәйён пәлхавө вәхәтөнче Пушкәрт җөрне пырса көрсен, К. В. Ивановән аслашшөсем патөнче пулса ханаланна имөш».

К. Иванов җырма шутланә кёнеке,— аһа «Пәртта йәхө» тейөпөр,— темиҗө пайран тәмалла пулнә. «Пәртта карчәк» хыҗҗән унан тетрадөнче тата тепөр икө пайән ячөсем паләрса юлнә:

«в. Чун татәкө.

1. Чун татәкө.

2. Амәшө.

3. Ашшө.

4. Паянхи кун.

5. Хура пөлөт, хөрлө вут.

7. Кайран.

Тетрадей (3) 1».

с. Хрулка сухалө.

Тетрадей (3) 1».

Питө шел, К. В. Иванов хәйөн «Пәртта йәхө» кёнекине җырса хәварайман, мөн тери хәватлә япала пулма пултарнә вәл. Чәвашән өлөкхиһе хальхи пурнәҗне К. Иванов куҗөпе курнә пулаттәмәр. Тен, унта поэт хәйөн «Хальхи самана» сәввинчи шухәшсенех каланә пулөччө. Ҙав сәвәра, 1905—1907-мөш җулсенчи ыраҗ халәх революцийө хыҗҗән җырнәскер-

те, К. Иванов чăвашăн историри пурнăçе сине мĕнле пăхни питĕ лайăх палăрса тăрать. «Елĕкхипе хальхин», хайĕн вăхăтне танлаштарса, вăл тăван халăх пурнăçе вĕçĕм йывăрланса пынине, çав вăхăтрах чăвашсем И. Я. Яковлев тăрăшнипе сuttалла туртăнине, хайсен культурина ўстерсе пынине, çавна май хайĕн этем тивĕçе сĕнчен ытларах та ытларах шухайшлама тытăнине уççăн курать.

Чăваш аваллăхĕ поэт умне пĕтĕм ырри-усалĕпе тухса тăрать, хальхи сĕнчен, пуласси сĕнчен апа канăçсăррăн шухайшлаттарать.

Сăмах май калас-тăк, «Пăртта йăхĕнчи» «Чун татăкĕ» пайра «Паянхи кун. Хура пĕлĕт, хĕрлĕ вут» тенĕ вырăн та шухайша ярать.

К. Иванов наци пĕрлĕхĕшĕн тăрать, тăван халăх интерессене сутакан путсĕрсене сĕлĕллĕн питлет: «Анчах чăваш хушшинче // Чунĕ хытнă сĕнсем те // Тапаланма пуçларĕç, // Тăрса çапла каларĕç: // «Чаплай вырăн тупасчĕ, // Часрах улпут пуласчĕ». // Тĕрлĕ сута тĕмешĕн // Тĕнки тухать, ав, лешĕн; // Чăвашла та каласмасть, // Тăванне те астумасчĕ: // Чĕре шанса кайнă çав, // Чĕрĕ виле пулнă çав». Кун пек сĕнсем К. Ивановшăн чăваш ўчĕ сĕнчи ўпне çăпан, тăван халăх пурнăçĕнчи мĕнпур усалпа, мĕнпур асаппа пĕр ретре тăракан социалла пулăм.

К. Ивановăн ёмĕтри еткерĕ, унăн сьрма шутланă е сьрса пĕтереймен произведенийĕсем сĕнчен каласнă чух вăл епле тискер те усал вăхăтра пурăннине, çавăнпа поэт калас тенине пур чухне тўррĕн те çамăллăн халăх умне кăларма пултарайманнине манма юрамасть. Унăн та, В. И. Ленин каланă пек, «эзоп чĕлхипе» усă курма тивнĕ. Паллă, К. Иванов «Пăртта йăхĕ» кĕнекере истори чăнлăхне чăн-чăн ёçсемпе чăн-чăн сăнарсем урлă катарташăн пулнă. Çав ёсе тумă вăл хайне хатĕрлесе те ситернĕ-мĕн. Çакна мар-тăк — мĕне пĕлтереççĕ-ха вăл час та час яла пырса çуренисем, вырăс историне, вырăс литературине тимлĕ тĕпчесе пĕлме тăрăшнăсем, М. Лермонтовăн «Юрă» йышши сăввисене сине тăрсах чăвашла куçарнисем? Кунсăр пуçне, К. Иванов хайĕн вăхăчĕ сĕнчен темиçе пьеса сьрма хатĕрленни паллă. Поэт вилнĕ хыççăн унăн хучĕсем хушшинче çакан евĕр кĕскен сьрнисем те чылай тупăннă:

«На 1906—07 уч. год.

1. Эрех, комедия в одном действии (в стихах). 600.

2. Иывӑр ҫул, трагедия в двух действиях (в стихах).

3. Ялти ёҫсем, случаи из деревенской жизни.

4. Йӑвӑр ҫул, семейные события 1906 г.

5. Икё ӑру, родословные записи.

Е тата:

«1. Эрех, в одном действии. 12 страниц.

2. Тӑлӑх ача, в двух действиях. К 1 декабря».

К. Иванов питё ҫамрӑклах пурнӑҫа хытӑ сананӑ, ӑна ҫырса кӑтартма терлӑ форма шыранӑ. Поэта драма тесёсем — трагеди, комеди тата драма (тӑп тесӑ), вёсеҫ пёчӑк формисем ытларах килёшнӑ-мён. Ҫырса ӗлкӑреймен пулас вӑл вёсене.

Я. Ухсай каланӑ тӑрӑх, К. Иванов 1907 ҫулта юмахсен ярӑмне ҫакӑн пек планпа ҫырма шутланӑ: «1. Тимӑр тылӑ. 2. Тӑлӑх арӑм. 3. Хуркайӑксем. 4. Икё хӑр». Кайран «Хуркайӑксем» тенине хуратнӑ, тепӑр ҫӑрте «Чӑваш патши ҫинчен хунӑ юрӑ» («Легенда про чувашского царя») пуҫламӑшне ҫырса хӑварнӑ. Ҫакӑ, тен, М. Лермонтовӑн «Юрри» майлӑрах япала пулма пултарнӑ. Унти «Ватӑ вӑрман шухӑшӑ» татакра поэт ҫыннӑн йывӑр самантри кӑмӑлне питё аста уҫта панӑ: «Асап килсен, хён килсен, // Шухӑшласа ларатӑп: // Ҫамрӑк вӑхӑт, ыр вӑхӑт, // Аста кайса ҫухалтӑн? // Ҫамрӑк кунсем, ыр кунсем // Иртсе кайрӑҫ тӑлӑк пек.// Асап, хён-хур халӑ пур, // Килчӑҫ хура пӗлӑт пек».

Паллах, кунта К. Иванов хӑйӑн асапӑ, хӑйӑн хёнӑ ҫинчен калать; тен, вӑл, «Чӑваш патши ҫинчен хунӑ юрӑпа» М. Лермонтов пекех, хӑйӑн вӑхӑтӑнчи саманана, унти пусмӑрпа тискерлӑхе «эзоп чӗлхипе» каласа пама шут тытнӑ. Ҫапла калама сӑлтавӑ те тупӑнать. Акӑ, илер-ха унӑн «Тимӑр тылӑ», «Тӑлӑх арӑм» тата «Икё хӑр» балладисене е тата «Шуйттан чури» трагедин планӑпе унӑн малтанхи пайӑнчи сыпӑка. Вёсене тимлӑ тишкерсен тата К. Иванов чӑваш пурнӑҫӑ ҫинчен пысӑк калӑплӑ кёнеке ҫырма ёмӑтленнине шута илсен, ҫакӑ тухса тӑрать: ҫӑлте асаннӑ мёнпур япаласем «Пӑртта йӑхӑ» кёнекене кёмелле пулнӑ, тен. Вёсенчи ёҫсем ҫинчен тӑррӑнех каласа кӑтартма май ҫукрах-тӑр, ҫав япаласене К. Иванов юмах-халап формипе хывнӑ. (Кунта ҫакӑ та аса килет: К. Иванов «Нарспи» поэмине те х а л а п ятпа

кәна кәларма пултарнә.) Вәл ытахальтен марәх «Шуйттан чури» пирки: «Халәх халапне уләштарса ҫырна виҫе пайлә трагеди» («Трагедия в трех действиях. Переделка из народного рассказа»),— тесе хәварнә.

М. Я. Сироткин питә төрәс калать. «К. Иванован,— тет вәл,— чылай произведенийәсене пәрремеш революцие пуларнә хыҫҫан алхасса кайнә реакци тапхәрәнче ҫырма тивнә. Ҫавна пула хай вәхәтәнче халәхә канәҫ паман ыйтусем ҫинчен тўррән калама пур чухне те май килмен. Хайән шухәшәсене унан час-часәх ытарлән, юптаруллән, халәх сәмахләхәнчи майлә калама тивнә...

Юмах-халап формипе усә курни К. Иванова халәхән кулленхи пурнәҫәнче пулса иртекен әссем ҫинчен калама кансәрлемен. Унтан та ытларах, ҫакә ана хайән прозведенийәсене халәхә ҫывәхрах, әнланмалларах, унан кәмәлне килешүлләрех тума май панә». Уқса тәнчин пусмәрә, ҫав тәнчен нишләрә, «шуйттан чурине» сутәннә ҫынсен сәнсәрләхә, унан тыткәнне лекнә саманан әтемсәрләхә, пәтәмлетсе каласан, кирек мөне те мулла виҫе хаклакан обществәри «төрлә хүйхә-суйхә», «төрлә усал-тәсел», «төрлә чир», «төрлә хән-хур» — ҫаксем пурте халәхә канәҫ паман та әнтә. К. Иванован, хай вәхәтәнчех паләрнә поэтан, ҫав ыйтусене хускатмаллах, әнлантармаллах пулнә. Ку теләшепе вәл ун чухнехи вәхәта юрәхлә мел тупнә — «эзоп чөлхи». «Икә хәр», «Тәләх арәм» — ҫав чөлхепе ҫырна произведенийәсем. «Шуйттан чури» трагедиян чөлхи унтан та хәватләрах. Ҫавәнпа ун пирки чылайрах калама тивет. Нумайәшә пирән ана әнланса каймаҫсә, трагедире мәнле шухәш тата ҫав шухәша мәнле майпа йәркелесе пынине сиссех илеймәҫсә. Хәшәсем ку произведение романтизм картина кәртеҫсә, пурнәҫран, К. Иванов вәхәтәнчен, пачах уйәрса яраҫсә. Теприсем ҫак реализмла хәватлә произведение юмах шайне антарса лартаҫсә. «Шуйттан» тата «Пирәшти» — ҫаксем пәтраштарәҫсә мән вәсене. Искусствәна ансат пәхса хаклама хәнәх-нәран-тәр, унта төрлә әслайсене, сәнарләх меләсен төрлә тәсәсене курашән мар вәсем. Н. Гоголь повеҫсене, Щедрин юмахәсене, Пушкин халапәсене, Горький калавәсене, Маяковский сәввисене пәле тәркачах, унашкал төпчөвәсем К. Иванов трагедиян хайевәрләх-

не курмасӑр иртеҫсӗ, поэт пултарулаӑхенче, апла пулсан, пӗтӗм ҫаваш поэзинче ҫак произведениен пысӑк пӗлтерӗшне чакарса кӑтартаҫсӗ. Эпир К. Ивановӑн «Шуйттан чури» трагедие Гетен «Фауст» трагедийӗпе танлаштарма май пуррине куратӑяр. (Кунта ҫакна каламалла: «Нарспи» авторӗ Гете пурнӑҫе пултарулаӑхне аванах пӗлнӗ-мӗн. Вӑл тӗнчипе паллӑ нимӗҫ поэчӗн «Рейнеке-Лис» сатирине ача чухнех ҫавашла куҫаррине асӑнаҫсӗ.)

«Фауст» — Гетен чи паллӑ трагедийӗ. Вӑл ӑна ӗмӗрӗ тӑршӗпе тенӗ пек ҫырӑнӑ. Унӑн тӗп содержания — ҫын пурнӑҫӗн философине уҫса парасси, урӑхлах каласан, ӗтем ҫӗр ҫинче мӗншӗн пурӑннине, вӑл ҫутӑ тӗнчере никаман вӑйлине тата чыслине кӑртарса парасси. Вырӑс генийӗ Л. Толстой ун ҫинчен пите лайӑх каласа хӑварӑнӑ. 1865 ҫулхи мартӑн 7-мӗшӗнче вӑл хӑйӗн дневникенче кӗскен ҫапла ҫырса хунӑ: «Гетен Фаустне вуларӑм. Асчах поэзийӗ, искусствӑсӑр пуҫне урӑх нимӗнпе те сӑнласа кӑтартма май ҫук япалана ӱкерчӗклекен поэзи вӑл». Искусствӑсӑр пуҫне урӑх нимӗнпе те сӑнласа кӑтартма май ҫук япала вырӑнне вырӑссен чаплӑ писателӗ мӗне хуни палла: халах пурнӑҫӗ, ӗтем пурнӑҫӗ, унӑн нумай тӗрлӗ йӑли-йӗрки, унӑн шухӑш-камӑл туртӑмӗ. Ҫакна тата Гете трагедийӗн тарӑн философине, унӑн шухӑш пуянлаӑхне темрен мала хурса хакланӑ та Л. Толстой.

Форми енчен те «Фауст» хӑйне евӗрлӗ, хӑйне сӑпатлӑ. Гете, пурнӑҫри тӗрлӗ пулӑмсене кӑтартас, вӗсене нумай енчен курса хаклас тесе, трагедири тӗп сӑнара, Фауста, Мефистофельпе, «шуйттан ҫынпа», тытӑстарать, ҫавӑн пекех ытти нумай-нумай ытарлӑ сӑнарсемпе — Турӑ, Пирӗшти, Таса ҫын, Тухатмӑш карчӑк, Тасапа Усал сывлаш, Ырӑпа Пике хӗр, Пагтӑр йышши сӑнарсемпе анлӑ усӑ курать. Ҫавсем пурте ӑна Фаустӑн чунри кӗрешӗвне, унӑн ӗтем ирӗклӗхӗпе тивӗҫлӗхӗшӗн ҫунса тӑракан пурнӑҫне пӗр пӗтӗм сӑнар пек кӑтартма кирлӗ пулӑнӑ. А. Пушкин Гетен ҫаҫ ӑсталӑхне пите ырланӑ. «Борис Годунов» трагедие ҫырӑнӑ чухне вӑл хӑй те трагедин ҫенӗ формине шыранӑ, ҫав форма драма шухӑшне лайӑхрах та туллирех уҫса памалла пулӑнӑ ӗнтӗ. Поэзи еҫӗнчи хӑюлӑх ҫинчен шутласа, литература произведенийӗсене уйрӑм ҫенӗ сӑмахсем кӗртнипех хӑйсене хӑюллӑ ҫынсем вырӑнне хуракансене А. Пушкин йышӑнашӑн

пулман, х а ю л л а р а х х а ю л а х шыранă вырăс поэ-
чĕ. «Хаюлахан пысак тĕслĕхĕ пур,— тенĕ вăл, çавă —
шырав, çенĕлĕх, унта анлă план творчествăллă шу-
хашпа тачă çыханса каять. Шăпах çаван пек хаюлах
Шекспирăн, Дантен, Мильтонăн, «Фаустри» Гетен,
«Тартюфри» Мольерăн пур». В. Белинский Гетен
«Фаустне» Байронăн «Манфредне» тан лартать.
Шиллерăн «Орлеан хĕрĕпе» «Турă пики» драмисене
танлаштарса тата вĕсем «пысак еçсемпе пысак ёмĕт-
сене, ыра кăмала савă чапĕпе мухтаççĕ» тесе, «Ман-
фредпа» «Фаустан» хайевĕрлĕхĕ урăххинче пулнине
палăртать. Çав урăххи вăл — «Этем чунĕ шалтан тат-
каланма тытăннине çав этемех тулли пурнăç енне
туртăнни урлă кăтартни. Çаван йышши драман паллă
енĕ — пурнăç тĕрĕслĕхне ниме хуманни. «Лирикăллă
драма (В. Белинский шучĕпе, «Манфредпа» «Фауст»
шăпах çаван йышшисем. —Н. II.) чăн-чăн пурнăç-
ран пăрăнарах тăма («презирать может условиями
внешней действительности»), сцена çине ырасем кă-
ларма тата çĕрĕ çынсен сăнарĕсемпе сăнĕсем вырăн-
не ёмĕт, туртам, шухăш кăларса тăратма пултарать
(«давать образы и лица страстям, желаниям и ду-
мам»), урăхла каласан, темĕн тĕрлĕ ытарлăхпа тага
паллăпа (символпа) усă курма тăрăшать.

К. Ивановăн «Шуйттан чури» трагединче çав япа-
ласем сук-и вара? Паллах, пур. Ана нимĕн хăрамасăр
тата иккĕленмесĕр «Фауст» евĕр лирикăллă драмасен
шутне кĕртме пулат. Анчах унăн хайĕн уйрăмлăхĕ-
сем те тупăнаççĕ. Вăл, тĕрĕсне калас-тăк, чăн-чăн
драма-трагедиех мар тăр-ха. Унта, çынсене ёçре
(действиере) кăтартнисĕр пуçне, поэт хайĕнчен кала-
нисем те пысак вырăн йышăнаççĕ. Ку — К. Иванов
трагедийин пĕр уйрăмлăх, вăл чăнах та лирикăллă
произведени пулнине кăтартакан паллă. Анчах унăн
трагедийĕн тĕп палли, ана тепĕр трагедисенчен, вай-
лă çынсемпе вайлă туйăмсене сăнлакан трагедисенчен
уйрăмрах таваканни вăл — тĕнче усалне, «шуйттан
чурине» тухнă, чунне укçана парăнтарнă мĕскен çын-
сен пĕрсĕрлĕхне кăтартнипе кăмала палхатни, айван
та хăватсăр çынсен тискер элчелĕпе (шăпипе) пур-
нăçри тĕрĕсмарлăха халăх умне кăларса тăратни.
Н. Чернышевский сын пурнăçĕнчи усала трагеди те-
пĕ. Усаллăхпа тĕрĕсмарлăх — акă мĕн çын пурнăçне
трагедиллĕ тавать, акă мĕн ана вилĕм умне пырса

тӑратать. «Трагическое, — тет Н. Чернышевский, — есть страдание или погибель человека — этого совершенно достаточно, чтобы взволновать, поразить нас ужасом и состраданием, хотя бы в этом страдании, в этой погибели и не проявляется никакая «бесконечно могущественная и неотразимая сила». Случай или необходимость, причина страдания и погибели — все равно, страдание и погибель ужасны».

Халё каланисем К. Ивановӑн «Шуйттан чури» трагедие пётёмпе тивёслё. Вӑл ӑна вёсне ситиех сырса хӑварайман-тӑр. Темрен килнё ҫавӑ. Пёрисем калаӑ пек, «Нарспи» поэмӑна пуҫӑнни, художник ёсне пысакарах хума тытӑнни тата темтепёр ӑна трагедие сырса пётерме чӑрмантарнӑ. Анчах трагедии планне поэт питё тёплё шухӑшласа тунӑ, мёнпур паллӑ ёҫсене ушта палӑртса хунӑ. Акӑ вӑл:

«Действие первое»

Сеҫенчир. Юман. Ун кутёнчех пысӑк чул выртать. Вӑрҫӑ кёрлесе иртсе каять. Аманнӑ чӑваш. Икё юлташ. Укҫа енчӑкӑ. Шуйттан: «Ил, ил укҫине», «Сывӑ пул», — аманнине вёлерет. Савӑнӑҫ юрри. Ан килсе керет. Сӑмсине ҫапса ҫемӑрет. Ассӑр юрӑ. «Укӑн!» тенё сасӑ. Ансӑр пулать. Ҫил тухать. Аҫа ҫапать. Шуйттанпа пирӑшти.

Действие второе»

Пирӑштисем шӑтӑк тавра. Усал ҫынна ылханаҫҫӑ. Вӑрҫӑра вилнисене пиллесе юрлаҫҫӑ. Унтан вёсен чунёсене илещӑ те каяҫҫӑ. Пӑччен сын. Шуйттан юрри, ахӑлтатни. Асатмалли юрӑ. Тӑпра яра пуҫлаҫҫӑ. Аҫа ҫапать, шуйттан ахӑлтатать. Ҫынсем тарса пӑтеҫҫӑ. Пирӑштисем анса шӑтӑка тултарма тытӑнаҫҫӑ.

Действие третье»

Килте. Пӑр ҫул иртсен.

Пӑртре. Амӑшепе ачи. Амӑшӑн хуйхӑллӑ юрри. Ашшӑн хуйхӑллӑ сасси килсе керет. Пурте хӑраҫҫӑ. Шуйттан! Шуйттан! Мӑйракаллӑ! Мӑйракаллӑ! Амӑшине те, ачине те вёлерет. Ҫӑлте аслати кӑрлет. Пирӑшти чӑрече витӑр: «Мӑскӑн этем». Пирӑшти юрри. Ку кӑтесре хӑсӑнсе ларнӑ. Пирӑшти. Тепӑр ачи килсе керет. Шуйттан! Кӑна та вёлерет. Аҫа ҫапать, чӑречерен шуйттан кулса ярать те кунӑн чуinne илсе каять.

К. Иванов «Шуйттан чури» трагедии эпиграфпа пуҫлатъ. Вӑл трагедии теп шухӑшине ӑнлантарать те:

Пӑлӑт саншӑн тимӑр пулӑ,
Тӑнче саншӑн тамӑк пулӑ,
Санӑн кӑллӑ тӑтӑм пулӑ.

Усала парӑннӑ ҫын, пурнӑҫри тӑрӑс йӑркене пӑ-

сакан усал чун ништа та ырлах тупаймё, въл пёлётри
џатмаха та кереймё, џёр џинче те канџ кураймё —
сак шухџш кунта. Вёџё пёрре — вилём. Усал вилём.
Анчах усаллахън вёџё куранмасть. џакънтан тухса
търать трагедиллё пурнџс. Тёнче улшънмасър въл ча-
рџнасси те палърмасть. К. Иванов трагединче џапла.
Пурнџс усалё џын чунёнчи ырапа усала—Шуйттанпа
Пирёштие тытџстарать. Чунри усаллах, Шуйттан, ха-
лё вџйла, унри ыррџн та, Пирёштин, хџвачё пур-ха,
анчах унџн тахё усала џёнтерме џителёксёр. Шуйттан
џынна усал ёџе хётёртсех търать, Пирёштие пёрре те
пџханасшън мар въл. џапах Шуйттан Пирёштие пё-
терсех џитереймест, унџн хџйён кунтан, џутџ тёнчерен,
џын пурнџсёнчен хџпма тивет. џапах та въл, Пирёш-
ти темён тери хирёџ търсан та, хџйён џёр џинчи усал
ёџне туса џитеретех.

К. Иванов трагедийён малтанхи действииёнчи сы-
пџкёнченех џакна аван куратпър. Шуйттан, чунри
усал, хётёртнипе пичёшё шџллёне сџнџпа чиксе вё-
лерет, унџн укџине пётёмпе хџйне илет. Унччен вёсем
иккёшё пёр каварлах пулнџ куранать-ха, укџине
уйрџмшарџн пухса пынџ. Укџи хушџнса пынџсемён
пичёшё усаллансах каять, шџллён укџине те хапсџн-
ма тытџнать. Шџллё те «турџ парнинчен» чёрё чух
уйрџласшџнах мар.

«Вилсен вилёп, чёрёлле
Памџн турџ парнине»,—

тесе хџюланать. Анчах въл йывър сусърланнџ, пич-
чёшне хирёџ тџма унџн вџйё џителёксёр. Икё аллин-
чи икё џёџё те џна џџаймасть. Хутаџ тулли џап-џутџ
ылтџн-кёмёле курса тата чунёнчи Шуйттан џине-џи-
нех хётёртсе тџнине пула, пичёшё урсах каять:

Вёлеретён! Парсан пар! —

џиллён кџшкърать въл, «ухмах џыннџн куџёсем йџл-
тър-йџлтър џунаџџё, хутаџ патне пџхнџ та, хутаџ пат-
не туртџнать». Анчах шџллё: «Вёлер, чуну џитейсен»,—
тени џеџ џна самантлџха чарса тџрать. Чунри Шуйт-
танё џаплах хётёртет, усал ёџе вёџлеме хистет. џын,
ырра манса, усала парџнать: укџа ун чунне илет. Въл
«савџнџс юрри» пуџлать, џнран тухса кџйсах такмак-
ласа ташша ярать. џакънта унџн усал чунё, нишлё
ёмёчё уйрџмах лайџх тухса тџрать: «Мана мён пит
кирлёччё? // Укџа, укџа — акџ въл! // Укџа пулсан,
мул та пур, // Унтан урџх мён кирлё? // Ылтџн-кёмёл

манан въл, // Ялти пуйн эпё въл! // Кайап киле ыра-
нах, // Ситёп киле касченех, // Ылтән-кёмёл сурт лар-
тап, // Выльях тьтап пинёпе, // Ирттерёп сав пурнә-
са // Саванса сес, кулса сес. // Текех канәссәр сынсем
// Вәрсәсенче сүреччёр. // Мана тата мён ситмен? //
Манан акә пурте пур. // Ылтән-кёмёл манан въл, //
Ялти пуйн эпё въл, // Уқса пулсан, мул та пур, // Ун-
тан ураһ мён кирлө?»

Сав вәхәтрах сын каштах тәна кёрет: унра самант-
ләха ыра суралать. Сынна упран Пирёшти въл. Въл
сынна шеллет, тәна кёме тилмөрет: «Мёскён этем,
мён турән? // Кусна усса пәх, мёскён, // Ухлах ёсү
синелле». Сакна илтсе, пиччөшө ләштәрах каять, тәнө
тухса кайнипе тәпра сине йәванать: хайён тискер ёс-
не самантләха әнланнәран ёнтө унпа сапла пулса
тухать. Апла пулсан та, чунри Шуйттанө ахәрма пә-
рахмасть, въл сынна хайён чуринчех тытасшән. Шәл-
лө те вилеймен мөн-ха, въл, тәна кёрсе, хайсен нёр-
сёрлөхө синчен шухашлать. Вилём умёнче въл тўрре
тухасшән, пиччөшне те үкөте кёртесшөн: «Асапланса
выртатәп, // Сәнә тухрө витөрех // Кәкәрәма шәтар-
са. // Мана хамән айәпшән // Турә асап ячө пуль. //
Эй, турәсәм, пиччем те // Ку асапа курминччө, // Усал
ёсне тәвиччен // Унән әсне сүтатсам; // Тәвапсемшөн
сапәсма // Тасат унән кәмәлне; // Вәрсә хушшине
кўртсе // Вёрилентер чёрине. // Тәвансемшөн сапәс-
са // Тасатсамччө айәпне. // Въл та саплах, ман пе-
кех, // Шуйттан чури пулминччө. // Пиччем, пиччем!
Әсө те // Суккәр ан юл ман пекех».

Шәллөн төрөс сәмахө пиччөшне витөреймест, лөшө
пётөмпе Шуйттан ытамёнче. Төпөр действире пиччө-
шө пөчченех ёнтө. Ун сине пётөм пирёштисен — этем
әшёнчи ырасен ылханө үкет. Шуйттанө чунра ларнә-
ран кәна хайне паттәр кәтартасшән въл. Хайён этем
сәнө текех сук ёнтө. Шуйттанә тухнә въл. Пётөм сын-
на хәратса сүрет. Унран уйрәм Пирёшти, Шуйттан
епле ахәрсан та, таса сынна хәвармасть, вәрсәра вил-
нө паттәрсене, тәвансемшөн сапәсса пуç хунисене,
шәтәка меллөн хурса, тәпра витет.

К. Иванов шучөпе, виçсөмөш, юлашки действире
ёсsem сүлталәкрән пулнине кәтартмалла-мён. Шәллөн
килөнче тәләх арәмпа ывәлө. Хуйхә. Вәрсә, хәрушә
вәрсә чарәннә ёнтө. Қил хуқи саплах таврәнман-ха.
Сасартәк сасә. Шәллөн сасси пүрте килсе кёрет. Төн-

черен, пурнаҫран уйрәлнә чухне каланә уйрәлу сәмахәсем вәсем: «Сәм пәләтсем юхаҫсә // Сут тәнчене хуплас нек. // Шуйттан тухать тамәкран // Ман чунәма илесшән. // Виләм, виләм килет ав, // Тәсать хәйән аллине. Тамәк ҫунать ман айра, // Ав шуйттансем килеҫсә, // Эй, турәҫәм, ҫәл мана, // Пәтме ан пар чунәма».

«Пурте хәраҫсә»,— тенә ҫак ыраңта К. Иванов. Килти ҫынсем те Шуйттана кураҫсә. Ҫавә вәсене хәратса пәрахать те — Майракаллә шуйттан — пиччешән усал чунә. Вәл шәллән арәмне те, ывәлне те вәлерет. Самант кантәкран Пирәшти курәнать. Вәл каланә «Мәскән этем» сәмах Шуйттана кәтесе хәсет. Пирәшти намәслантарать-тәр әна, ҫынләха тавраңма үкәтлет. Шуйттанә, вәйә чакнә пулин те, этем әснепусне ҫухатнипе усал тәвасран хәйне чараймасть. Шәллән тепәр ачине те, пүрте кәнә-кәменех, вәлерет, чунне илсе, куҫран ҫухалать. Пирәшти кил хуралне юлать. Ҫынри ыра ҫиеле тухать. Ҫапларах, тен, вәҫленмелле пулнә та К. Ивановән «Шуйттан чури» трагедийә. Шуйттанпа Пирәшти ҫынра мирләшме пултараймаҫсә, этемри ыра унра ҫентермех тивәҫлә. Ҫак шухәш патне илсе тухать К. Ивановән «Шуйттан чури» трагедийә. Ҫын усаләшән мул тәнчи, уқса самани айәплә. Ҫакна асра тытса ҫырна әна ҫаваш поэзийән классикә Константин Иванов. «Шуйттан чури» трагедие М. Я. Сироткин поэтан «Нарспи» поэмипе сәвәлла «Икә хәр», «Тимәр тылә» тата «Тәләх арәм» балладисемпе пәр пәтәм ҫыхәнура курать, әна вәсен шухәшәпе кәвәллә. тесе хаклать: «...уқсапа мул вәйә ҫынсен танмарләхне үстерет, вәсене харкаштарать; халәха асап күрет, этем әстанне пәсать, унән кәмәлне тискерлетсе ярать». Ҫакә тәрәс тетпәр. «Шуйттан чури» трагедие хәйне майлә ытарлә формәллә реализмла драма тесе шутлатпәр.

К. Ивановән әмәтри еткерә тата та анлә. Поэт ҫавашла ҫырма та, ыраҫларан куҫарма та нумай шутласа хунә-мән. Пушкинпа Лермонтов, Кольцовпа Некрасов сәввисене вәл ытларах кәмәлланә. Вәсен уйрам сәввисене куҫарса пәхни, «Кому на Руси жить хорошо» поэмәна ҫәнласах куҫарма тытанни ҫаваш халәх поэчән талантне, әмәтри хәюләхне, вәл ҫаваш поэзийән генийә пулнине кәтартса парать.

1980.